

P6_TA(2009)0377

Žiadosť o medzinárodnú ochranu podaná štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (prepracované znenie) *I**

Legislatívne uznesenie Európskeho parlamentu zo 7. mája 2009 o návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa ustanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (prepracované znenie) (KOM(2008)0820 – C6-0474/2008 – 2008/0243(COD))

(Spolurozhodovací postup – prepracovanie)

Európsky parlament,

- so zreteľom na návrh Komisie pre Európsky parlament a Radu (KOM(2008)0820),
 - so zreteľom na článok 251 ods. 2 a článok 63 ods. 1 písm. a) Zmluvy o ES, v súlade s ktorými Komisia predložila návrh Európskemu parlamentu (C6-0474/2008),
 - so zreteľom na Medziinštitucionálnu dohodu z 28. novembra 2001 o systematickejšom používaní techniky prepracovania právnych aktov¹,
 - so zreteľom na list Výboru pre právne veci z 3. apríla 2009 adresovaný Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci v súlade s článkom 80a ods. 3 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na články 80a a 51 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci (A6-0284/2009),
- A. keďže podľa stanoviska konzultačnej pracovnej skupiny právnych služieb Európskeho parlamentu, Rady a Komisie predmetný návrh neobsahuje žiadne zásadné zmeny okrem tých, ktoré sú ako také označené v návrhu, a keďže, pokiaľ ide o kodifikáciu nezmenených ustanovení skorších aktov spolu s uvedenými zmenami, predmetom návrhu je iba jasná a jednoduchá kodifikácia platných aktov bez zmeny ich podstaty,
1. schvaľuje zmenený a doplnený návrh Komisie upravený v súlade s odporúčaniami konzultačnej pracovnej skupiny právnych služieb Európskeho parlamentu, Rady a Komisie;
 2. žiada Komisiu, aby mu vec znovu predložila, ak má v úmysle podstatne zmeniť tento návrh alebo ho nahradiť iným textom;
 3. poveruje svojho predsedu, aby túto pozíciu postúpil Rade a Komisii.

¹ Ú. v. ES C 77, 28.3.2002, s. 1.

Pozícia Európskeho parlamentu prijatá v prvom čítaní 7. mája 2009 na účely prijatia nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. .../2009, ktorým sa ustanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (*prepracované znenie*)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 63, prvý odsek, bod 1 písm. a),

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov²,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy³,

keďže:

- (1) V nariadení Rady (ES) č. 343/2003 z 18. februára 2003 ustanovujúcom kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov sa majú vykonať podstatné zmeny⁴. Z dôvodu prehľadnosti je vhodné *uvedené* nariadenie prepracovať.
- (2) Spoločná azylová politika, vrátane spoločného európskeho azylového systému, tvorí neoddeliteľnú súčasť cieľa Európskej únie, ktorým je postupné vytváranie priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti otvoreného pre ľudí, ktorí donútení okolnosťami oprávnené hľadajú ochranu v Spoločenstve.
- (3) Európska rada na svojom mimoriadnom zasadnutí v Tampere 15. a 16. októbra 1999 odsúhlasila prácu zameranú na ustanovenie spoločného európskeho azylového systému založeného na úplnom a širokom uplatňovaní Ženevského dohovoru o postavení utečencov z 28. júla 1951 doplneného Newyorským protokolom z 31. januára 1967, čím sa zabezpečí, že nikto nebude vrátený, aby bol prenasledovaný, t. j. dodrží sa zásada nenavracania. Z tohto hľadiska a bez toho, aby boli dotknuté kritériá zodpovednosti ustanovené v tomto nariadení, sa členské štáty, z ktorých každý rešpektuje zásadu nenavracania, považujú za bezpečné krajiny pre štátnych príslušníkov tretích krajín.
- (4) V záveroch z Tampere sa takisto konštatuje, že tento systém by mal zahŕňať v konečnom dôsledku jasnú a uplatniteľnú metódu na určenie štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl.
- (5) Táto metóda by mala byť založená na objektívnych, spravodlivých kritériách pre členské štáty aj pre dotknuté osoby. Mala by umožniť najmä rýchle určenie

¹ Ú. v. EÚ C ...

² Ú. v. EÚ C ...

³ *Pozícia Európskeho parlamentu zo 7. mája 2009.*

⁴ Ú. v. EÚ L 50, 25.2.2003, s. 1.

zodpovedného členského štátu, aby bol zaručený efektívny prístup k postupom na určenie postavenia osoby pod medzinárodnou ochranou a aby nebolo ohrozené rýchle vybavovanie žiadostí o medzinárodnú ochranu.

- (6) *Vzhľadom na postupné etapovité zavádzanie spoločného európskeho azylového systému, ktorý by v konečnom dôsledku mal viesť k spoločnému postupu a jednotnému postaveniu platnému v celej Únii pre osoby, ktorým bol udelený azyl, je v tejto fáze vhodné, aby sa pri súčasnom uskutočnení potrebných zlepšení na základe skúseností potvrdili zásady tvoriace základ Dohovoru určujúceho štát zodpovedný za posúdenie žiadostí o azyl podaných v jednom z členských štátov Európskych spoločenstiev podpísaného v Dubline 15. júna 1990 (ďalej len „Dublinský dohovor“), vykonávaním ktorého sa podporil proces harmonizácie azylových politík.*
- (7) Prvá fáza budovania spoločného európskeho azylového systému || bola teraz dokončená. Európska rada 4. Novembra 2004 prijala Haagsky program, v ktorom sa stanovujú ciele, ktoré sa majú realizovať v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v období rokov 2005 až 2010. V tejto súvislosti sa Komisia v Haagskom programe vyzvala, aby ukončila hodnotenie právnych nástrojov prvej etapy a aby predložila Rade a Európskemu parlamentu nástroje a opatrenia druhej etapy s cieľom prijať ich pred koncom roku 2010.
- (8) *Úrady členských štátov zodpovedné za oblasť azylovej politiky by mali dostať praktickú pomoc, aby mohli plniť svoje každodenné prevádzkové požiadavky. Nezastupiteľnú úlohu bude v tejto oblasti zohrávať Európsky podporný úrad pre azyl, zriadený nariadením (ES) č. .../... z ...¹.*
- (9) V kontexte výsledkov, ktoré vyplynuli z vykonaných hodnotení, je v tejto fáze vhodné potvrdiť zásady, z ktorých vychádza nariadenie (ES) č. 343/2003 a zároveň v kontexte nadobudnutých skúseností uskutočniť nevyhnutné vylepšenia, aby sa zvýšila účinnosť systému a posilnila ochrana poskytovaná žiadateľom o medzinárodnú ochranu v rámci tohto postupu.
- (10) V záujme zabezpečenia rovnakého zaobchádzania so všetkými žiadateľmi o medzinárodnú ochranu a osobami pod medzinárodnou ochranou a takisto aj s cieľom zabezpečiť súlad s existujúcim *acquis* EÚ v oblasti azylu, a to najmä so smernicou Rady 2004/83/ES z 29. apríla 2004 o minimálnych ustanoveniach pre oprávnenie a postavenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva ako utečencov alebo osôb, ktoré inak potrebujú medzinárodnú ochranu, a obsah poskytovanej ochrany², je namieste rozšíriť rozsah pôsobnosti tohto nariadenia tak, aby sa vzťahovalo aj na žiadateľov o doplnkovú ochranu a osoby požívajúce doplnkovú ochranu.
- (11) V záujme zabezpečenia rovnakého zaobchádzania so všetkým žiadateľmi o azyl by sa smernica *Európskeho parlamentu a Rady z ... [ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl]*³ mala uplatňovať na postup určovania zodpovedného členského štátu, ktorý sa upravuje v tomto nariadení.
- (12) V súlade s Dohovorom OSN o právach dieťaťa z roku 1989 a s Chartou základných práv Európskej únie by členské štáty pri uplatňovaní tohto nariadenia mali predovšetkým zvažovať najlepší záujem dieťaťa. Z dôvodu mimoriadnej zraniteľnosti maloletých osôb bez sprievodu by sa pre ne mali ustanoviť osobitné procesné záruky.

¹ Ú. v. EÚ L ...

² Ú. v. EÚ L 304, 30.9.2004, s. 12.

³ Ú. v. EÚ L [...], [...], s. [...].

- (13) V súlade s Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd a s Chartou základných práv Európskej únie by členské štáty pri uplatňovaní tohto nariadenia mali predovšetkým zvažovať dodržanie práva na jednotu rodiny.
- (14) Súčasné vybavenie žiadostí o medzinárodnú ochranu jednej rodiny jedným členským štátom umožní zabezpečiť, aby boli tieto žiadosti dôkladne preskúmané, aby rozhodnutia prijaté vo vzťahu k nim boli zhodné a aby členovia jednej rodiny neboli odlúčení.
- (15) V záujme zabezpečenia úplného dodržiavania zásady jednoty rodiny a najlepšieho záujmu dieťaťa by sa mala existencia závislého vzťahu medzi žiadateľom a jeho širšou rodinou z dôvodov tehotenstva alebo materstva, zdravotného stavu alebo pokročilého veku stať záväzným kritériom zodpovednosti. Keď je žiadateľom maloletá osoba bez sprievodu, malo by sa záväzným kritériom zodpovednosti stať aj to, že príbuzný, ktorý sa o ňu môže postarať, sa nachádza na území iného členského štátu.
- (16) Členský štát by mal mať možnosť odchýliť sa od kritérií zodpovednosti, a to najmä z humanitárnych dôvodov a dôvodov súcitu, a posúdiť žiadosť o medzinárodnú ochranu podanú v tomto alebo v inom členskom štáte, aj keď za takéto posúdenie nie je zodpovedný podľa záväzných kritérií stanovených v tomto nariadení, pod podmienkou, že s tým dotknutý členský štát a žiadateľ súhlasia.
- (17) V záujme uľahčenia určenia členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu by sa mal zorganizovať osobný pohovor a žiadatelia by mali byť ústne oboznámení s uplatňovaním tohto nariadenia.
- (18) Predovšetkým v súlade s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie by sa mali v súvislosti s rozhodnutiami o odovzdaní do zodpovedného členského štátu stanoviť právne záruky a právo na účinný prostriedok nápravy, aby sa zaručila účinná ochrana dotknutých osôb.
- (19) V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva by účinný prostriedok nápravy mal zahŕňať preskúmanie uplatňovania tohto nariadenia, ako aj právnej a faktickej situácie v členskom štáte, do ktorého sa žiadateľ odovzdáva, aby sa zabezpečilo dodržanie medzinárodného práva.
- (20) ***Na účely tohto nariadenia by pojem „zadržiavanie“ nemal znamenať zadržiavanie z trestných alebo represívnych dôvodov, ale mal by znamenať výhradne administratívne a dočasné zadržiavacie opatrenie.***
- (21) Zadržiavanie žiadateľov o azyl by sa malo uskutočňovať v súlade so základnou zásadou, že žiadna osoba by nemala byť zadržiavaná len z dôvodu, že žiada o medzinárodnú ochranu. Zadržiavanie žiadateľov o azyl sa musí vykonávať predovšetkým v súlade s článkom 31 Ženevského dohovoru v ***strediskách administratívneho zadržiavania iných ako väznice*** a za presne vymedzených výnimočných okolností a záruk upravených v smernici ||.../.../ES|| [ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl]. Využívanie zadržania na účely odovzdania do zodpovedného členského štátu by okrem toho malo byť obmedzené a malo by podliehať zásade proporcionality, pokiaľ ide o použité prostriedky a sledovaný cieľ.
- (22) V súlade s nariadením Komisie (ES) č. 1560/2003 z 2. septembra 2003, ktoré ustanovuje podrobné pravidlá na uplatňovanie nariadenia Rady (ES) č. 343/2003¹ sa odovzdania do zodpovedného členského štátu môžu uskutočňovať na dobrovoľnom

¹ Ú. v. EÚ L 222, 5.9.2003, s. 3.

základe, odchodom pod dozorom alebo eskortovaním. Členské štáty by mali podporovať dobrovoľné odovzдания a mali by zabezpečiť, aby sa odovzдания pod dozorom a odovzдания s eskortovaním uskutočňovali ľudským spôsobom, pri úplnom dodržaní základných práv a ľudskej dôstojnosti.

- (23) Pokračujúce vytváranie oblasti bez vnútorných hraníc, v rámci ktorého je zaručený voľný pohyb osôb v súlade so *zmluvou* a ustanovenie politik Spoločenstva, ktoré sa týkajú podmienok vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín, vrátane spoločného úsilia zameraného na riadenie vonkajších hraníc, umožňuje dosiahnutie rovnováhy medzi kritériami zodpovednosti a duchom solidarity.
- (24) Uplatňovanie tohto nariadenia môže za určitých okolností vytvoriť dodatočné zaťaženie členských štátov, ktoré čelia osobitne naliehavej situácii, dôsledkom ktorej je mimoriadne silný tlak na ich prijímacie kapacity, azylový systém alebo infraštruktúru. Za takýchto okolností je nutné stanoviť efektívny postup, ktorý umožní dočasne pozastaviť odovzдания do daného členského štátu a v súlade s existujúcimi finančnými nástrojmi EÚ poskytnúť finančnú pomoc. Dočasné pozastavenie odovzdaní v rámci dublinského systému tak môže prispieť k dosiahnutiu vyššieho stupňa solidarity vo vzťahu k tým členským štátom, ktoré v dôsledku svojej zemepisnej polohy alebo demografickej situácie čelia osobitným tlakom na svoje azylové systémy.
- (25) Tento *postup* pozastavenia odovzdaní by sa mal uplatňovať aj *vtedy*, ak Komisia zastáva názor, že úroveň ochrany žiadateľov o medzinárodnú ochranu v určitom členskom štáte nie je v súlade s právnymi predpismi Spoločenstva v oblasti azylu, a to najmä pokiaľ ide o podmienky prijímania, ***predpoklady poskytnutia medzinárodnej ochrany*** a prístup k azylovému konaniu, pričom cieľom je zabezpečiť, aby všetci žiadatelia o medzinárodnú ochranu požívali primeranú úroveň ochrany vo všetkých členských štátoch.
- (26) ***Tento postup pozastavenia odovzdaní je výnimočným opatrením na riešenie obzvlášť naliehavých otázok alebo pretrvávajúcich problémov v oblasti ochrany.***
- (27) ***Komisia by mala pravidelne prehodnocovať pokrok pri zlepšovaní dlhodobého vývoja a harmonizácii Spoločného európskeho azylového systému a stupeň, do akého opatrenia v oblasti solidarity a dostupnosť postupu pozastavenia uľahčujú tento pokrok, a mala by o tomto pokroku podávať správu.***
- Vzhľadom na skutočnosť, že účelom dublinského systému nebolo vytvorenie mechanizmu pre spravodlivé rozdelenie právomocí v oblasti posudzovania žiadostí o medzinárodnú ochranu a že niektoré členské štáty sú v osobitnej miere vystavené migračným tlakom, najmä z dôvodu zemepisnej polohy, je nevyhnutné zamyslieť sa a navrhnúť právne záväzné nástroje na zabezpečenie solidarity medzi členskými štátmi a vyššie normy ochrany. Takéto nástroje by mali osobitne uľahčovať pridelenie pracovníkov z iných členských štátov na pomoc tým členským štátom, ktoré čelia osobitnému tlaku a v ktorých žiadatelia nemôžu dostať primeranú úroveň ochrany, a ak sú prijímacie kapacity členského štátu nedostatočné, uľahčovať umiestňovanie osôb, ktorým sa poskytla medzinárodná ochrana, do iného členského štátu, pod podmienkou, že s tým príslušné osoby súhlasia a že sa dodržia ich základné práva.***
- (28) Na spracovanie osobných údajov, ktoré uskutočňujú členské štáty pri uplatňovaní tohto nariadenia, sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov

a voľnom pohybe týchto údajov¹.

- (29) Výmenou osobných údajov odovzdávaného žiadateľa vrátane citlivých údajov o jeho zdraví pred uskutočnením odovzdania sa zabezpečí, že príslušné azylové orgány budú schopné poskytnúť žiadateľovi primeranú pomoc a zabezpečiť kontinuitu, pokiaľ ide o ochranu a práva, ktoré mu boli poskytnuté. Je potrebné prijať osobitné ustanovenie, aby sa zabezpečila ochrana údajov o žiadateľoch, ktorí sa nachádzajú v takejto situácii, v súlade so smernicou 95/46/ES.
- (30) Uplatňovanie tohto nariadenia je možné uľahčiť a zvýšiť jeho účinnosť prostredníctvom dvojstranných dojednaní medzi členskými štátmi na zlepšenie komunikácie medzi príslušnými zložkami, skrátenie lehôt postupov alebo zjednodušenie vybavovania dožiadaní o prevzatie alebo prijatie späť, alebo ustanovenie postupov pre výkon odovzdania.
- (31) Mala by sa zabezpečiť kontinuita medzi systémom pre určovanie zodpovedného štátu, ktorý ustanovilo nariadenie (ES) č. 343/2003, a systémom ustanoveným týmto nariadením. Podobne by sa mal zabezpečiť súlad medzi týmto nariadením a nariadením *Európskeho parlamentu a Rady* (ES) č. ||.../... z ..., ktoré sa týka zriadenia systému „Eurodac“ na porovnávanie odtlačkov prstov pre účinné uplatňovanie || nariadenia (ES) č. .../... [ktorým sa ustanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov]².
- (32) Prevádzka systému *Eurodac* ustanoveného nariadením (ES) č. ||.../... || [ktoré sa týka zriadenia systému „Eurodac“ na porovnávanie odtlačkov prstov pre účinné uplatňovanie || nariadenia (ES) č. .../..., ktorým sa ustanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov], a najmä vykonávanie jeho článkov 6 a 10, by mali uľahčiť uplatňovanie tohto nariadenia.
- (33) Uplatňovanie tohto nariadenia by malo byť uľahčené prevádzkou vízového informačného systému vytvoreného na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 z 9. júla 2008 o vízovom informačnom systéme (VIS) a výmene údajov o krátkodobých vízach medzi členskými štátmi³ a najmä prostredníctvom vykonania jeho článkov 21 a 22.
- (34) Pokiaľ ide o zaobchádzanie s osobami, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, členské štáty sú viazané povinnosťami podľa nástrojov medzinárodného práva, ktorých zmluvnými stranami sú.
- (35) *Opatrenia* potrebné na vykonávanie tohto nariadenia *by sa mali prijať* v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu⁴.
- (36) Komisia by *predovšetkým* mala byť splnomocnená na prijatie podmienok a postupov vykonávania ustanovení o maloletých osobách bez sprievodu a ustanovení o zlúčení závislých príbuzných a na prijatie kritérií nevyhnutných na vykonávanie odovzdania. Keďže tieto opatrenia majú všeobecnú pôsobnosť a ich cieľom je zmeniť nepodstatné prvky tohto nariadenia jeho doplnením o nové

¹ Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.

² Ú. v. EÚ L ...

³ Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 60.

⁴ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

nepodstatné prvky, musia sa prijať v súlade s regulačným postupom s kontrolou ustanoveným v článku 5a rozhodnutia 1999/468/ES.

- (37) Opatrenia nevyhnutné na vykonávanie nariadenia (ES) č. 343/2003 boli prijaté nariadením (ES) č. 1560/2003. Niektoré ustanovenia nariadenia (ES) č. 1560/2003 by sa mali z dôvodu prehľadnosti alebo preto, že môžu slúžiť všeobecnému cieľu, začleniť do tohto nariadenia. Predovšetkým je pre členské štáty, ako aj pre príslušných žiadateľov o azyl, dôležité, aby existoval všeobecný mechanizmus na hľadanie riešenia v prípadoch, keď sa členské štáty rozchádzajú v názoroch na uplatňovanie niektorého ustanovenia tohto nariadenia. Z tohto dôvodu je namieste, aby sa do tohto nariadenia začlenil mechanizmus, ktorý je v nariadení (ES) č. 1560/2003 ustanovený na účely riešenia sporov o humanitárnej doložke a aby sa jeho rozsah pôsobnosti rozšíril na celé toto nariadenie.
- (38) Účinné monitorovanie uplatňovania tohto nariadenia si vyžaduje jeho hodnotenie v pravidelných intervaloch.
- (39) Toto nariadenie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady, ktoré sú uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie¹. Toto nariadenie sa usiluje zabezpečiť najmä úplné dodržiavanie práva na azyl zaručeného článkom 18 a podporiť uplatňovanie článkov 1, 4, 7, 24 a 47¹ Charty, a podľa toho *by sa malo* aj vykonávať.
- (40) Keďže cieľ *tohto nariadenia*, a to ustanovenie kritérií a mechanizmov na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej v jednom z členských štátov štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti, *nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov jeho rozsahu a dôsledkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva*, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity *podľa* článku 5 zmluvy. *V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku* || toto nariadenie *neprekračuje rámec nevyhnutný* na dosiahnutie tohto cieľa,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I PREDMET ÚPRAVY A VYMEDZENIE POJMOV

Článok 1 Predmet úpravy

Toto nariadenie ustanovuje kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov.

Článok 2 Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia:

- a) „štátny príslušník tretej krajiny“ znamená, akúkoľvek osobu, ktorá nie je občanom Únie v zmysle článku 17 ods. 1 zmluvy a ktorá nie je osobou požívajúcou právo Spoločenstva na voľný pohyb v zmysle vymedzenia uvedeného v článku 2 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006¹;

¹ Ú. v. EÚ L 105, 13.4.2006, s. 1.

- b) „žiadosť o medzinárodnú ochranu“ znamená žiadosť o medzinárodnú ochranu vymedzenú v článku 2 písm. g) smernice 2004/83/ES;
- c) „žiadateľ“ alebo „žiadateľ o azyl“ znamená štátneho príslušníka tretej krajiny alebo osobu bez štátnej príslušnosti, ktorí podali žiadosť o medzinárodnú ochranu, s ohľadom na ktorú ešte nebolo prijaté konečné rozhodnutie;
- d) „posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu“ znamená akékoľvek posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu, alebo rozhodnutie alebo rozsudok o žiadosti o medzinárodnú ochranu uskutočnené alebo prijaté príslušnými orgánmi v súlade so smernicou Rady 2005/85/ES¹, s výnimkou postupov na určenie zodpovedného členského štátu podľa tohto nariadenia a smernice 2004/83/ES;
- e) „stiahnutie žiadosti o medzinárodnú ochranu“ znamená úkony, ktorými žiadateľ skončí v súlade so smernicou 2005/85/ES postupy začaté podaním jeho žiadosti o medzinárodnú ochranu, a to buď výslovne, alebo *konkludentne*;
- f) „osoba pod medzinárodnou ochranou“ znamená štátneho príslušníka tretej krajiny alebo osobu bez štátnej príslušnosti, ktorí boli uznaní za osoby, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu v zmysle článku 2 písm. a) smernice 2004/83/ES;
- g) „maloletá osoba“ znamená štátneho príslušníka tretej krajiny alebo osobu bez štátnej príslušnosti vo veku menej ako 18 rokov;
- h) „maloletá osoba bez sprievodu“ znamená maloletú osobu, ktorá prichádza na územie členského štátu bez sprievodu dospelého, ktorý je za ňu zodpovedný v súlade s právnymi predpismi alebo obyčajovým právom, a to dovtedy, kým ju takáto osoba fakticky neprevezme do starostlivosti; patrí sem maloletá osoba, ktorá je ponechaná bez sprievodu po tom, ako vstúpila na územie členských štátov;
- i) „rodinní príslušníci“ znamená, ak rodina už existovala v krajine pôvodu, týchto členov rodiny žiadateľa, ktorí sa nachádzajú na území členských štátov:
- manželský partner žiadateľa o azyl alebo jeho partner v trvalom vzťahu, s ktorým nie sú zosobášení, ak právne predpisy alebo prax dotknutého členského štátu zaobchádza s nezosobášenými pármí porovnateľným spôsobom ako s manželskými dvojicami podľa jeho práva vzťahujúceho sa na cudzincov;
 - maloleté deti párov uvedených v *prvej zarážke* alebo žiadateľa, pod podmienkou, že nie sú zosobášení a bez ohľadu na to, či sa narodili ako manželské alebo nemanželské, alebo či boli adoptované v zmysle vnútroštátneho práva;
 - zosobášené maloleté deti párov uvedených v *prvej zarážke* alebo žiadateľa, bez ohľadu na to, či sa narodili ako manželské alebo nemanželské, alebo či boli adoptované v zmysle vnútroštátneho práva **a za podmienky, že nie sú v sprievode manžela/manželky**, ak je v ich najlepšom záujme, aby mali bydlisko spolu so žiadateľom;
 - otec, matka alebo opatrovník žiadateľa, ak je žiadateľ maloletý a nie je zosobášený alebo ak je maloletý a zosobášený **a nie je v sprievode manžela/manželky**, ale je v jeho najlepšom záujme, aby mal bydlisko spolu so *svojím* otcom, matkou alebo opatrovníkom;
 - maloletí nezosobášení súrodenci žiadateľa, ak je žiadateľ maloletý a nezosobášený, alebo ak sú žiadateľ alebo jeho maloletí súrodenci maloletí a zosobášení **a nie sú v sprievode manžela/manželky**, ale je v najlepšom

¹ Ú. v. EÚ L 326, 13.12.2005, s. 13.

záujme jedného alebo viacerých z nich, aby mali spolu bydlisko;

- j) „povolenie na pobyt“ znamená akékoľvek povolenie vydané orgánmi členského štátu povoliujúceho štátnemu príslušníkovi tretej krajiny alebo osobe bez štátnej príslušnosti, aby mali pobyt na jeho území, ako aj doklady potvrdzujúce povolenie v rámci dojednania dočasnej ochrany alebo dovtedy, kým pominú okolnosti, ktoré bránia vo vykonaní príkazu na vyst'ahovanie, s výnimkou víz a povolení na pobyt vydaných počas obdobia potrebného na určenie zodpovedného štátu, ako je ustanovené v tomto nariadení, alebo počas posudzovania žiadosti o medzinárodnú ochranu alebo žiadosti o povolenie na pobyt;
- k) „vízum“ znamená povolenie alebo rozhodnutie členského štátu, ktoré sa vyžaduje pre tranzit alebo vstup s cieľom predpokladaného pobytu v členskom štáte alebo v niekoľkých členských štátoch. Charakter víza sa určí v súlade s týmito pojmami:
- i) „dlhodobé vízum“ znamená povolenie alebo rozhodnutie členského štátu, ktoré sa vyžaduje pre vstup s cieľom predpokladaného pobytu v tomto členskom štáte na obdobie viac ako tri mesiace;
 - ii) „krátkodobé vízum“ znamená povolenie alebo rozhodnutie členského štátu, ktoré sa vyžaduje pre vstup s cieľom predpokladaného pobytu v tomto členskom štáte *alebo vo viacerých členských štátoch* na obdobie, ktorého celková dĺžka nepresiahne tri mesiace;
 - iii) „tranzitné vízum“ znamená povolenie alebo rozhodnutie členského štátu na vstup alebo tranzit cez územie tohto členského štátu *alebo viacerých členských štátov*, okrem tranzitu na letisku;
 - iv) „letiskové tranzitné vízum“ znamená povolenie alebo rozhodnutie umožňujúce štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý osobitne podlieha tejto požiadavke, aby počas zastávky alebo prechodu medzi dvoma úsekmi medzinárodného letu prešiel cez tranzitnú zónu letiska bez toho, aby mu bol umožnený vstup na štátne územie dotknutého členského štátu;
- l) „riziko úteku“ znamená existenciu dôvodov, ktoré vychádzajú z objektívnych kritérií vymedzených právom a na základe ktorých sa v konkrétnom prípade možno domnievať, že žiadateľ, štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti, na ktorých sa vz'ahuje rozhodnutie o odovzdaní, môžu utiecť.

KAPITOLA II VŠEOBECNÉ ZÁSADY A ZÁRUKY

Článok 3

Prístup k postupu posudzovania žiadosti o medzinárodnú ochranu

1. Členské štáty posúdia každú žiadosť o medzinárodnú ochranu, ktorú podá štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti na území ktoréhokoľvek z nich, ako aj žiadosti týchto osôb podané na hranici alebo v *tranzitnej zóne*. Žiadosť posúdi jeden členský štát, a to ten, ktorý je podľa kritérií stanovených v kapitole III tohto nariadenia označený ako zodpovedný.
2. Keď nie je možné určiť žiaden členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu na základe kritérií vymenovaných v tomto nariadení, je za jej posúdenie zodpovedný prvý členský štát, v ktorom bola žiadosť o medzinárodnú ochranu podaná.
3. Každý členský štát si ponechá právo poslať žiadateľa o azyl do bezpečnej tretej krajiny pri dodržaní pravidiel a záruk stanovených v smernici 2005/85/ES.

Článok 4 Právo na informácie

1. Po podaní žiadosti o medzinárodnú ochranu príslušné orgány členských štátov informujú žiadateľa o azyl o uplatňovaní tohto nariadenia, a to najmä o:
 - a) cieľoch tohto nariadenia a dôsledkoch podania ďalšej žiadosti v inom členskom štáte;
 - b) kritériách, na základe ktorých sa určuje zodpovednosť a o ich hierarchii;
 - c) všeobecnom postupe a lehotách, ktorými sa členské štáty musia riadiť;
 - d) možných výsledkoch postupu a ich následkoch;
 - e) možnosti napadnúť rozhodnutie o odovzdaní;
 - f) skutočnosti, že príslušné orgány si môžu vymeniť údaje o ňom výhradne na účel vykonania povinností vyplývajúcich z tohto nariadenia;
 - g) práve na prístup k údajom, ktoré sa ho týkajú, a o práve požadovať opravu nesprávnych údajov, ktoré sa ho týkajú, alebo požadovať vymazanie údajov, ktoré sa ho týkajú, ak boli tieto údaje spracované v rozpore so zákonom, ako aj o postupoch vykonávania týchto práv **vrátane** kontaktných **údajov orgánov uvedených v článku 34 a** vnútroštátnych orgánov na ochranu údajov, ktoré rozhodujú o sťažnostiach súvisiacich s ochranou osobných údajov.
2. Informácie uvedené v odseku 1 sa poskytnú písomne v jazyku, **ktorému žiadateľ rozumie, alebo** o ktorom sa odôvodnene **môže predpokladať**, že mu žiadateľ rozumie. Členské štáty na tento účel použijú spoločný informačný materiál vypracovaný v súlade s odsekom 3.

V záujme správneho pochopenia zo strany žiadateľa sa informácie poskytnú aj ústne na pohovore uskutočnenom v súlade s článkom 5.

Členské štáty poskytnú informácie spôsobom primeraným veku žiadateľa.

3. Spoločný informačný materiál, ktorého obsahom budú prinajmenšom informácie uvedené v odseku 1, sa vypracuje v súlade s *regulačným* postupom uvedeným v článku 41 ods. 2.

Článok 5 Osobný pohovor

1. Členský štát, ktorý uskutočňuje proces určovania zodpovedného členského štátu podľa tohto nariadenia, **pozve žiadateľov na osobný pohovor** s osobou, ktorá je podľa vnútroštátneho práva na vykonanie takéhoto pohovoru kvalifikovaná.
2. Účelom osobného pohovoru je uľahčiť proces určovania zodpovedného štátu, najmä umožniť žiadateľovi, aby poskytol príslušné informácie, ktoré sú nevyhnutné na správne zistenie zodpovedného štátu, a ústne oboznámiť žiadateľa s uplatňovaním tohto nariadenia.
3. Osobný pohovor sa uskutoční včas po podaní žiadosti o medzinárodnú ochranu, vždy však pred prijatím rozhodnutia o odovzdaní žiadateľa do zodpovedného členského štátu podľa článku 25 ods.1.
4. Osobný pohovor sa uskutoční v jazyku, **ktorému žiadateľ rozumie alebo** o ktorom sa odôvodnene predpokladá, že mu rozumie a v ktorom je schopný komunikovať. V prípade potreby členské štáty vyberú prekladateľa, ktorý je schopný zabezpečiť náležitú komunikáciu medzi žiadateľom a osobou, ktorá vykonáva osobný pohovor.

5. Osobný pohovor sa uskutoční za takých podmienok, ktoré zabezpečia primeranú dôvernosť.
6. Členský štát, ktorý vykonáva osobný pohovor, vypracuje krátku písomnú správu o najdôležitejších informáciách, ktoré žiadateľ poskytol počas pohovoru, a žiadateľovi dá k dispozícii kópiu tejto správy. Správa sa pripojí k prípadným rozhodnutiam o odovzdaní podľa článku 25 ods. 1.

Článok 6

Záruky pre maloleté osoby

1. Členské štáty pri všetkých postupoch ustanovených v tomto nariadení zvažujú predovšetkým najlepší záujem dieťaťa.
2. Členské štáty zabezpečia, aby vo všetkých postupoch ustanovených týmto nariadením maloletú osobu bez sprievodu zastupoval a/alebo jej pomoc poskytoval zástupca *v zmysle článku 2 písm. i) smernice 2005/85/ES*. Týmto zástupcom môže byť aj zástupca uvedený v článku 24 smernice ||.../.../ES|| [ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl].
3. Pri posudzovaní najlepšieho záujmu dieťaťa členské štáty medzi sebou úzko spolupracujú a náležite zohľadňujú najmä tieto faktory:
 - a) možnosti zlúčenia rodiny;
 - b) blaho a sociálny rozvoj maloletej osoby pri osobitnom zohľadnení jej etnického, náboženského, kultúrneho a jazykového pozadia;
 - c) bezpečnosť a ochrana, najmä ak existuje riziko, že dieťa je obeťou obchodovania s ľuďmi;
 - d) názory maloletej osoby, s prihliadnutím na jej vek a vyspelosť.
4. Členské štáty ustanovia postupy na pátranie po rodinných príslušníkoch maloletých osôb bez sprievodu a ich ostatných príbuzných nachádzajúcich sa na území členských štátov, *v prípade potreby s pomocou medzinárodných alebo iných príslušných organizácií*. Po rodinných príslušníkoch maloletej osoby bez sprievodu alebo jej ostatných príbuzných začnú pátrať čo najskôr po podaní žiadosti o medzinárodnú ochranu, pričom chránia jej najlepší záujem.
5. Príslušným orgánom uvedeným v článku 34, ktoré riešia žiadosti týkajúce sa maloletých osôb bez sprievodu, sa poskytne náležitá odborná príprava zameraná na osobitné potreby maloletých osôb.
6. *V rámci uplatňovania tohto nariadenia a za podmienok stanovených v článku 17 smernice 2005/85/ES môžu členské štáty na určenie veku maloletých osôb bez sprievodu využiť lekársku prehliadku.*

V prípade využitia lekárskej prehliadky členské štáty zabezpečia, aby sa prehliadky vykonávali primerane a riadne, ako to požadujú vedecké a etické normy.

KAPITOLA III

KRITÉRIÁ NA URČENIE ZODPOVEDNÉHO ČLENSKÉHO ŠTÁTU

Článok 7

Hierarchia kritérií

1. Kritériá na určenie zodpovedného členského štátu sa použijú v takom poradí, v akom sú ustanovené v tejto kapitole.

2. Členský štát zodpovedný podľa kritérií stanovených v tejto kapitole sa určí na základe situácie existujúcej vtedy, keď žiadateľ o azyl po prvýkrát podal svoju žiadosť o medzinárodnú ochranu v niektorom členskom štáte.

Článok 8

Maloleté osoby bez sprievodu

1. Ak je žiadateľom maloletá osoba bez sprievodu, členským štátom zodpovedným za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu je ten, v ktorom sa oprávnené zdržiava jeho rodinný príslušník, za predpokladu, že je to v najlepšom záujme maloletej osoby.
2. Ak je žiadateľom maloletá osoba bez sprievodu, ktorá **nemá v zmysle článku 2 písm. i) žiadneho rodinného príslušníka** oprávnené sa zdržiavajúceho v inom členskom štáte, **ale ak** sa o ňu môže starať **iná osoba, ktorá je s ňou v príbuzenskom vzťahu a ktorá sa oprávnené zdržiava v inom členskom štáte**, je za posúdenie žiadosti zodpovedný tento členský štát, ak je to v najlepšom záujme maloletej osoby.
3. Ak sa členovia rodiny žiadateľa alebo jeho ostatní príbuzní oprávnené zdržiavajú vo viac než jednom členskom štáte, o členskom štáte zodpovednom za posúdenie žiadosti sa rozhodne na základe toho, čo je v najlepšom záujme maloletej osoby.
4. Ak neexistuje rodinný príslušník alebo iný príbuzný, členským štátom zodpovedným za posúdenie žiadosti je ten, v ktorom maloletá osoba podala svoju žiadosť o medzinárodnú ochranu, a to pod podmienkou, že je to v najlepšom záujme maloletej osoby.
5. Komisia prijme podmienky a postupy na vykonávanie odsekov 2 a 3. Uvedené opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tohto nariadenia jeho doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 41 ods. 3.

Článok 9

Rodinní príslušníci, ktorí sú osobami pod medzinárodnou ochranou

Keď má žiadateľ o azyl rodinného príslušníka, bez ohľadu na to, či bola rodina predtým založená v krajine pôvodu, ktorému bolo povolené zdržiavať sa ako osobe pod medzinárodnou ochranou v jednom členskom štáte, je tento členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu, pod podmienkou, že dotknuté osoby vyjadrili svoje želanie písomne.

Článok 10

Rodinní príslušníci, ktorí sú žiadateľmi o medzinárodnú ochranu

Ak má žiadateľ o azyl v členskom štáte rodinného príslušníka, ktorého žiadosť o medzinárodnú ochranu v tomto členskom štáte ešte nebola predmetom prvého rozhodnutia, pokiaľ ide o podstatu, je tento členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu, pod podmienkou, že dotknuté osoby vyjadrili svoje želanie písomne.

Článok 11

Závislí príbuzní

1. Ak je žiadateľ o azyl závislý od pomoci príbuzného z dôvodu tehotenstva alebo novorodenca, závažného ochorenia, ťažkého zdravotného postihnutia alebo vysokého veku, alebo ak je príbuzný závislý od pomoci žiadateľa o azyl z tých istých

dôvodov, tak členským štátom zodpovedným za posúdenie žiadosti je ten členský štát, ktorý sa považuje za najvhodnejší na účely ich udržania spolu alebo ich zlúčenia, ak rodinné putá existovali v krajine pôvodu a ak dotknuté osoby vyjadrili svoje želanie písomne. Pri určovaní najvhodnejšieho členského štátu sa zohľadní najlepší záujem dotknutých osôb, ako napríklad, či je závislá osoba schopná cestovať.

2. Komisia prijme podmienky a postupy na vykonávanie odseku 1. Uvedené opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tohto nariadenia jeho doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 41 ods. 3.

Článok 12

Postup v prípade rodiny

Keď niekoľkí rodinní príslušníci podajú žiadosť o medzinárodnú ochranu súčasne v tom istom členskom štáte alebo v dátumoch, ktoré sú dostatočne blízke na to, aby sa postupy na určenie zodpovedného členského štátu mohli viesť spoločne, a ak by uplatnenie kritérií stanovených v tomto nariadení viedlo k ich oddeleniu, zodpovedný členský štát sa určí na základe týchto ustanovení:

- a) zodpovednosť za posúdenie žiadostí o medzinárodnú ochranu všetkých rodinných príslušníkov pripadne tomu členskému štátu, ktorý kritériá označia ako zodpovedný za prevzatie najväčšieho počtu rodinných príslušníkov;
- b) ak sa toto nesplní, zodpovednosť pripadne členskému štátu, ktorý kritériá označia ako zodpovedný za posúdenie žiadosti najstaršieho z nich.

Článok 13

Vydávanie povolení na pobyt alebo víz

1. Ak je žiadateľ o azyl držiteľom platného povolenia na pobyt, je za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu zodpovedný ten členský štát, ktorý vydal toto povolenie.
2. Ak je žiadateľ o azyl držiteľom platného víza, je za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu zodpovedný ten členský štát, ktorý vydal toto vízum, pokiaľ nebolo toto vízum vydané || v mene iného členského štátu alebo na základe písomného splnomocnenia iného členského štátu. V takomto prípade je za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu zodpovedný tento *iný* členský štát. Keď členský štát najprv konzultuje ústredný orgán iného členského štátu, najmä z bezpečnostných dôvodov, odpoveď druhého zmieneného členského štátu na konzultáciu nepredstavuje písomné splnomocnenie v zmysle tohto ustanovenia.
3. Ak je žiadateľ o azyl držiteľom niekoľkých platných povolení na pobyt alebo víz vydaných rôznymi členskými štátmi, zodpovednosť za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu prevezmú členské štáty v tomto poradí:
 - a) členský štát, ktorý vydal povolenie na pobyt, ktorý udeľuje právo na najdlhšiu dobu pobytu, alebo keď sú doby platnosti rovnaké, členský štát, ktorý vydal povolenie na pobyt s najneskorším dátumom skončenia platnosti;
 - b) členský štát, ktorý vydal vízum s najneskorším dátumom skončenia platnosti, keď sú jednotlivé víza rovnakého typu;
 - c) keď sú víza rôznych typov, členský štát, ktorý vydal vízum s najdlhšou dobou platnosti, alebo ak sú doby platnosti rovnaké, členský štát, ktorý vydal vízum s najneskorším dátumom skončenia platnosti.
4. Ak je žiadateľ o azyl držiteľom iba jedného alebo niekoľkých povolení na pobyt,

ktorých platnosť sa skončila pred menej ako dvoma rokmi, alebo jedného alebo niekoľkých víz, ktorých platnosť sa skončila pred menej ako šiestimi mesiacmi a ktoré mu skutočne umožnili vstup na územie členského štátu, uplatňujú sa ods. 1, 2 a 3 dovtedy, kým žiadateľ neopustí *územie* členských štátov.

Ak je žiadateľ o azyl držiteľom jedného alebo niekoľkých povolení na pobyt, ktorých platnosť sa skončila pred viac ako dvoma rokmi, alebo jedného alebo niekoľkých víz, ktorých platnosť sa skončila pred viac ako šiestimi mesiacmi a ktoré mu skutočne umožnili vstup na územie členského štátu, a ak neopustil *územie* členských štátov, je zodpovedný ten členský štát, v ktorom je podaná žiadosť o medzinárodnú ochranu .

5. Skutočnosť, že povolenie na pobyt alebo vízum boli vydané na základe falošnej alebo predstieranej totožnosti alebo po predložení sfalšovaných, falošných alebo neplatných dokladov, nebráni tomu, aby bola zodpovednosť pridelená členskému štátu, ktorý ho vydal. Členský štát vydávajúci povolenie na pobyt alebo vízum však nie je zodpovedný, ak môže dokázať, že podvod bol spáchaný po tom, ako bolo vydané toto povolenie alebo vízum.

Článok 14

Vstup a/alebo pobyt

1. Keď sa zistí na základe dôkazu alebo indície, ako sú opísané v dvoch zoznamoch uvedených v článku 22 ods. 3 *tohto nariadenia*, vrátane údajov uvedených v kapitole III nariadenia (ES) č. ||.../...|| [ktoré sa týka zriadenia systému „Eurodac“ na porovnanie odtlačkov prstov pre účinné uplatňovanie ||nariadenia (ES) č. .../..., ktorým sa ustanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov], že žiadateľ o azyl protiprávne prekročil hranicu do členského štátu po súši, mori alebo letecky po príchode z tretej krajiny, za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu je zodpovedný členský štát, do ktorého takto vstúpil. Táto povinnosť končí po 12 mesiacoch odo dňa, kedy sa uskutočnilo takéto protiprávne prekročenie hranice.
2. Ak členský štát nemôže, alebo už ďalej nemôže byť zodpovedný podľa ods. 1 a keď sa zistí na základe dôkazu alebo indície, ako sú opísané v dvoch zoznamoch uvedených v článku 22 ods. 3, že žiadateľ o azyl – ktorý vstúpil na *územie* členských štátov protiprávne, alebo okolnosti vstupu ktorého nie je možné zistiť – pred podaním žiadosti o medzinárodnú ochranu nepretržite žil po dobu najmenej piatich mesiacov v niektorom členskom štáte, za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu je zodpovedný tento štát.

Ak žiadateľ žil počas obdobia najmenej piatich mesiacov v niekoľkých členských štátoch, za preskúmanie žiadosti o medzinárodnú ochranu je zodpovedný ten členský štát, na ktorého území žil prevažnú časť tohto obdobia.

Článok 15

Vstup v prípade zrušenej vízovej povinnosti

1. Ak štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti vstúpi na územie členského štátu, v ktorom sa vo vzťahu k nemu alebo k nej zrušila vízová povinnosť, tento členský štát je zodpovedný za posúdenie jeho žiadosti o medzinárodnú ochranu.
2. Zásada ustanovená v ods. 1 sa neuplatní, ak štátny príslušník tretej krajiny alebo

osoba bez štátnej príslušnosti podá svoju žiadosť o medzinárodnú ochranu v inom členskom štáte, v ktorom sa vo vzťahu k nemu || takisto zrušila vízová povinnosť pre vstup na dané územie. V tomto prípade je || za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu *zodpovedný tento iný členský štát*.

Článok 16

Žiadosť v medzinárodnom tranzitnom priestore letiska

Keď štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti podali žiadosť o medzinárodnú ochranu v medzinárodnom tranzitnom priestore letiska členského štátu, je *za posúdenie žiadosti zodpovedný tento členský štát* ||.

KAPITOLA IV USTANOVENIA O PRÁVE VLASTNÉHO UVÁŽENIA

Článok 17

Ustanovenia o práve vlastného uváženia

1. Odchyľne od článku 3 ods. 1 platí, že predovšetkým z humanitárnych dôvodov a dôvodov súcitu sa môže každý členský štát rozhodnúť, že posúdi žiadosť o medzinárodnú ochranu, ktorú mu podal štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti, dokonca aj keď mu podľa kritérií stanovených v tomto nariadení neprislúcha zodpovednosť za takéto posúdenie, a to pod podmienkou, že s tým žiadateľ súhlasí.

V takomto prípade sa tento členský štát stane zodpovedným členským štátom v zmysle tohto nariadenia a prevezme záväzky súvisiace s takouto zodpovednosťou. V príslušných prípadoch informuje predtým zodpovedný členský štát, členský štát, ktorý uskutočňuje postup na určenie zodpovedného členského štátu alebo členský štát, ktorý bol dožiadaný, aby prevzal žiadateľa, alebo ho prijal späť, pričom využije elektronickú komunikačnú sieť DubliNet vytvorenú na základe článku 18 nariadenia (ES) č. 1560/2003.

Členský štát, ktorý sa v súlade s týmto odsekom stáva zodpovedným, okrem toho bezodkladne v systéme *Eurodac* uvedie, že prevzal zodpovednosť v súlade s *článkom 6 ods. 3* nariadenia (ES) č. ||.../...|| [ktoré sa týka zriadenia systému „*Eurodac*“ na porovnávanie odtlačkov prstov pre účinné uplatňovanie ||nariadenia (ES) č. .../..., ktorým sa ustanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov].

2. Členský štát, v ktorom bola podaná žiadosť o medzinárodnú ochranu a ktorý uskutočňuje proces určovania zodpovedného členského štátu, alebo zodpovedný členský štát, môže kedykoľvek požiadať iný členský štát o prevzatie žiadateľa s cieľom zlúčiť členov rodiny, ako aj ostatných príbuzných z humanitárnych dôvodov založených najmä na rodinných alebo kultúrnych aspektoch, a to aj keď *tento iný členský štát* nie je zodpovedným podľa kritérií stanovených v článkoch 8 až 12 ||. Dotknuté osoby musia svoj súhlas vyjadriť písomne.

Dožiadanie o prevzatie obsahuje všetky podklady, ktoré má žiadajúci členský štát, aby mohol dožiadaný členský štát posúdiť situáciu.

Dožiadaný členský štát vykoná všetky kontroly, ktoré sú potrebné, na preukázanie uvedených humanitárnych dôvodov a vynesie rozhodnutie o dožiadaní do dvoch

mesiacov od dátumu jej doručenia. V rozhodnutí o zamietnutí dožiadania sa uvedú dôvody, na ktorých sa toto rozhodnutie zakladá.

Ak takto dožiadaný štát akceptuje dožiadanie, zodpovednosť za posúdenie žiadosti sa presunie na tento štát.

KAPITOLA V POVINNOSTI ZODPOVEDNÉHO ČLENSKÉHO ŠTÁTU

Článok 18

Povinnosti zodpovedného členského štátu

1. Členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podľa tohto nariadenia je povinný:
 - a) prevziať za podmienok ustanovených v článkoch 21, 22 a 28 žiadateľa o azyl, ktorý podal žiadosť v inom členskom štáte;
 - b) prijať späť za podmienok ustanovených v článkoch 23, 24 a 28 žiadateľa, ktorého žiadosť je v procese posudzovania a ktorý podal žiadosť v inom členskom štáte alebo ktorý sa nachádza na území iného členského štátu bez povolenia na pobyt;
 - c) prijať späť za podmienok ustanovených v článkoch 23, 24 a 28 žiadateľa, ktorý stiahol posudzovanú žiadosť a podal žiadosť v inom členskom štáte;
 - d) prijať späť za podmienok ustanovených v článkoch 23, 24 a 28 štátneho príslušníka tretej krajiny alebo osobu bez štátnej príslušnosti, ktorých žiadosti boli zamietnuté a ktorí podali žiadosť v inom členskom štáte alebo ktorí sa nachádzajú na území iného členského štátu bez povolenia na pobyt.
2. Zodpovedný členský štát vo všetkých prípadoch uvedených v odseku 1 písm. a) až d) posúdi alebo ukončí posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej žiadateľom v zmysle článku 2 písm. d). Ak zodpovedný členský štát prerušil posudzovanie žiadosti na základe jej stiahnutia žiadateľom, toto rozhodnutie zruší a ukončí posúdenie žiadosti v zmysle článku 2 písm. d).

Článok 19

Zánik povinností

1. Keď členský štát vydá povolenie na pobyt žiadateľovi, prevezme povinnosti špecifikované v článku 18 ods. 1 tento členský štát.
2. Povinnosti špecifikované v článku 18 ods. 1 zaniknú, ak je členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti, pri dožiadaní, aby prevzal alebo prijal späť žiadateľa alebo inú osobu uvedenú v článku 18 ods. 1 písm. d), schopný preukázať, že dotknutá osoba opustila územie členských štátov najmenej na tri mesiace, s výnimkou prípadov, keď je dotknutá osoba držiteľom platného povolenia na pobyt vydaného zodpovedným členským štátom.

Žiadosť podaná po takejto neprítomnosti sa považuje za novú žiadosť, ktorá vedie k začatiu nového postupu na určenie zodpovedného členského štátu.
3. Povinnosti špecifikované v článku 18 ods. 1 písm. c) a d) zaniknú, ak je členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti, pri dožiadaní, aby prijal späť žiadateľa alebo inú osobu uvedenú v článku 18 ods. 1 písm. d), schopný preukázať, že táto osoba opustila územie členských štátov v súlade s rozhodnutím o návrate alebo príkazom na vysťahovanie, ktoré vydal po tom, ako bola daná žiadosť stiahnutá alebo

zamietnutá.

Žiadosť podaná po uskutočnenom vyst'ahovaní sa považuje za novú žiadosť, ktorá vedie k začatiu nového postupu na určenie zodpovedného členského štátu.

KAPITOLA VI POSTUPY NA PREVZATIE A PRIJATIE SPÄŤ

Oddiel I

Začatie postupu

Článok 20

Začatie postupu

1. Proces určovania členského štátu zodpovedného podľa tohto nariadenia sa začne čo najskôr po tom, ako je členskému štátu prvýkrát podaná žiadosť o medzinárodnú ochranu.
2. Žiadosť o medzinárodnú ochranu sa považuje za podanú, keď je príslušným orgánom dotknutého členského štátu doručené tlačivo podané žiadateľom alebo správa, ktorú vypracovali orgány. Ak žiadosť nie je podaná písomne, čas, ktorý uplynie medzi vyhlásením úmyslu a prípravou správy, by mal byť čo najkratší.
3. Na účely tohto nariadenia je postavenie maloletej osoby, ktorá sprevádza žiadateľa o azyl a ktorá spĺňa pojem rodinného príslušníka vymedzený v článku 2 písm. i), neoddeliteľné od postavenia jej rodiča alebo opatrovníka a zaoberá sa ním členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti tohto rodiča alebo opatrovníka o medzinárodnú ochranu, aj keď táto maloletá osoba nie je samostatným žiadateľom o azyl, pod podmienkou, že je to v jej najlepšom záujme. Rovnaký postup sa vzťahuje na deti narodené po tom, ako žiadateľ o azyl pricestoval na územie členských štátov, bez toho, aby bolo potrebné začať nový postup vo veci ich prevzatia.
4. Ak žiadosť o medzinárodnú ochranu podal príslušným orgánom členského štátu žiadateľ, ktorý sa nachádza na území iného členského štátu, o určení zodpovedného štátu rozhodne ten členský štát, na území ktorého sa žiadateľ nachádza. Druhý zmienený členský štát je bezodkladne informovaný členským štátom, ktorý dostal žiadosť, a na účely tohto nariadenia sa potom považuje za členský štát, ktorému bola podaná žiadosť o medzinárodnú ochranu.
Žiadateľ je písomne informovaný o tomto prevode zodpovednosti a o dátume jeho uskutočnenia.
5. Žiadateľa o azyl, ktorý sa nachádza v inom členskom štáte a tam podá žiadosť o medzinárodnú ochranu po tom, ako stiahol svoju prvú žiadosť podanú v inom členskom štáte počas procesu určovania zodpovedného štátu, prijme späť za podmienok ustanovených v článkoch 23, 24 a 28 členský štát, v ktorom bola podaná prvá žiadosť o medzinárodnú ochranu s cieľom ukončiť proces určovania členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu.

Táto povinnosť zanikne, ak je členský štát, ktorý bol požiadany o ukončenie procesu určovania zodpovedného členského štátu, schopný preukázať, že žiadateľ medzitým opustil územie členských štátov na obdobie najmenej troch mesiacov, alebo získal povolenie na pobyt od iného členského štátu.

Žiadosť podaná po takejto neprítomnosti sa považuje za novú žiadosť, ktorá vedie k začatiu nového postupu na určenie zodpovedného členského štátu.

Oddiel II

Postupy pre dožiadania o prevzatie

Článok 21

Predloženie dožiadania o prevzatie

1. Ak členský štát, ktorému bola podaná žiadosť o medzinárodnú ochranu, považuje iný členský štát za zodpovedný za posúdenie tejto žiadosti, môže čo najrýchlejšie a v každom prípade do troch mesiacov od dátumu podania žiadosti v zmysle článku 20 ods. 2 dožiadať tento iný členský štát, aby prevzal žiadateľa.

Ak dožiadanie o prevzatie nie je podané v *tejto trojmesačnej lehote* ||, zodpovednosť za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu pripadne tomu štátu, v ktorom bola žiadosť podaná.

2. Žiadajúci členský štát môže požiadať o naliehavú odpoveď v prípadoch, keď bola žiadosť o medzinárodnú ochranu podaná potom, ako bolo zamietnuté povolenie na vstup alebo pobyt, po zatknutí za neoprávnený pobyt alebo po doručení alebo výkone príkazu na vysťahovanie, a/alebo ak je žiadateľ zadržovaný.

V dožiadaní sa uvedie odôvodnenie takejto naliehavej odpovede a lehota, v rámci ktorej sa odpoveď očakáva. Táto lehota je najmenej jeden týždeň.

3. V oboch prípadoch sa dožiadanie o prevzatie iným členským štátom podá na štandardnom tlačive, ktoré zahŕňa dôkaz alebo indíciu, ako je opísané v dvoch zoznamoch uvedených v článku 22 ods. 3 a/alebo príslušné súčasti vyhlásenia žiadateľa o azyl, čo umožní orgánom dožiadaneho členského štátu preveriť, či je zodpovedný na základe kritérií ustanovených v tomto nariadení.

Pravidlá týkajúce sa prípravy a postupy zasielania dožiadaní sa prijímú v súlade s *regulačným postupom uvedeným v článku 41 ods. 2*.

Článok 22

Odpoveď na dožiadanie o prevzatie

1. Dožiadaný členský štát vykoná potrebné kontroly a vynesie rozhodnutie o dožiadaní o prevzatie žiadateľa do dvoch mesiacov od dátumu doručenia dožiadania.
2. V postupe na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu, ktorý je ustanovený v tomto nariadení, sa použijú dôkazné prostriedky a indície.
3. V súlade s *regulačným postupom uvedeným v článku 41 ods. 2* sa zostavia a pravidelne revidujú dva zoznamy uvádzajúce dôkazné prostriedky a indície podľa týchto kritérií:

a) dôkaz:

- i) vzťahuje sa na formálny dôkaz, ktorý určuje zodpovednosť podľa tohto nariadenia, pokiaľ ho nevyvráti dôkaz o opaku;
- ii) členské štáty poskytnú výboru ustanovenému v *článku 41* vzory rôznych typov administratívnych dokumentov podľa typológie ustanovenej v zozname formálnych dôkazov;

- b) indícia:
- i) vzťahuje sa na indikatívne prvky, ktoré, hoci sú vyvrátiteľné, v určitých prípadoch môžu byť dostatočné podľa dôkaznej hodnoty, ktorá sa im pripísala;
 - ii) *ich* dôkazná hodnota vo vzťahu k zodpovednosti za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu sa ohodnotí osobitne v každom konkrétnom prípade.
4. Požiadavka dôkazu by nemala prekročiť rámec toho, čo je potrebné pre náležité uplatňovanie tohto nariadenia.
 5. Ak neexistuje žiaden formálny dôkaz, dožiadaný členský štát uzná svoju zodpovednosť, ak sú indície logické, overiteľné a dostatočne podrobné na ustanovenie zodpovednosti.
 6. Ak žiadajúci členský štát žiadal o bezodkladné vybavenie v súlade s článkom 21 ods. 2, dožiadaný členský štát vynaloží všetko úsilie na to, aby splnil požadovanú lehotu. Vo výnimočných prípadoch, keď je možné preukázať, že posúdenie dožiadania o prevzatie žiadateľa je mimoriadne zložité, môže dožiadaný členský štát odovzdať svoju odpoveď po požadovanej lehote, v každom prípade však do jedného mesiaca. V takýchto situáciách ||dožiadaný členský štát *oznámi* svoje rozhodnutie o odložení odpovede žiadajúcemu členskému štátu oproti pôvodne požadovanej lehote.
 7. Nekonanie v dvojmesačnej lehote uvedenej v *odseku* 1 a v jednomesačnej lehote uvedenej v *odseku* 6 sa rovná akceptovaniu dožiadania a ukladá povinnosť prevziať danú osobu, ako aj povinnosť zabezpečiť náležité opatrenia pre jej *prijatie*.

Oddiel III

Postupy pre dožiadania o prijatie späť

Článok 23

Predloženie dožiadania o prijatie späť

1. Ak členský štát, v ktorom bola podaná následná žiadosť o medzinárodnú ochranu alebo na území ktorého sa zdržuje žiadateľ alebo iná osoba uvedená v článku 18 ods. 1 písm. d) bez povolenia na pobyt, považuje za zodpovedný iný členský štát, v súlade s článkom 20 ods. 5 a článkom 18 ods. 1 písm. b), c) a d), môže tento iný členský štát požiadať, aby prijal späť žiadateľa.
2. V prípade následnej žiadosti o medzinárodnú ochranu sa dožiadanie o prijatie späť dotknutej osoby podá čo najskôr, vždy však do **jedného mesiaca** od získania kladného výsledku zo systému *Eurodac podľa článku 6 ods. 6 nariadenia (ES) č. .../...* [ktoré sa týka zriadenia systému „Eurodac“ na porovnávanie odtlačkov prstov pre účinné uplatňovanie ||nariadenia (ES) č. .../..., ktorým sa ustanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov].

Ak sa dožiadanie o prijatie späť žiadateľa, ktorý podal následnú žiadosť o medzinárodnú ochranu, zakladá na inom dôkaze než na údajoch získaných zo systému *Eurodac*, zašle sa dožiadanému členskému štátu do troch mesiacov od dátumu podania žiadosti o medzinárodnú ochranu v zmysle článku 20 ods. 2.

3. Ak následnej žiadosti o medzinárodnú ochranu niet a ak sa žiadajúci členský štát rozhodne prehl'adávať systém *Eurodac* v súlade s článkom 13 nariadenia (ES) č. [.../...] [, ktoré sa týka zriadenia systému „*Eurodac*“ na porovnávanie odtlačkov prstov pre účinné uplatňovanie ||nariadenia (ES) č. .../..., ktorým sa ustanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov], dožiadanie o prijatie späť dotknutej osoby sa podá čo najskôr, vždy však do **jedného mesiaca** od získania kladného výsledku zo systému *Eurodac* podľa článku 13 ods. 4 uvedeného nariadenia.

Ak sa dožiadanie o prijatie späť dotknutej osoby zakladá na inom dôkaze než na údajoch získaných zo systému *Eurodac*, zašle sa dožiadateľovi členskému štátu do troch mesiacov odo dňa, kedy žiadajúci členský štát získal vedomosť o tom, že v prípade dotknutej osoby môže byť zodpovedným iný členský štát.

4. Ak sa dožiadanie o prijatie späť žiadateľa alebo inej osoby uvedenej v článku 18 ods. 1 písm. d) nepodá v lehotách stanovených v odsekoch 2 a 3 *tohto článku*, je zodpovedným za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu ten členský štát, v ktorom bola podaná následná žiadosť alebo na území ktorého sa osoba zdržuje bez povolenia na pobyt.
5. Dožiadanie o prijatie späť žiadateľa alebo inej osoby uvedenej v článku 18 ods. 1 písm. d) sa podáva na štandardnom tlačive a s uvedením dôkazu alebo indicie a/alebo príslušných prvkov z vyjadrení osoby, ktoré umožnia orgánom dožiadateľského členského štátu overiť si, či je zodpovedný.

Pravidlá dôkazného konania a ich výklad a pravidlá týkajúce sa prípravy a postupov zasielania dožiadaní sa prijímú v súlade s *regulačným* postupom uvedeným v *článku 41 ods. 2*.

Článok 24

Odpoveď na dožiadanie o prijatie späť

1. Dožiadateľ členský štát vykoná potrebné kontroly a *vydá rozhodnutie* o dožiadaní o prijatie späť dotknutej osoby čo najskôr, najneskôr však do mesiaca odo dňa doručenia dožiadania. Ak sa dožiadanie zakladá na údajoch získaných zo systému *Eurodac*, táto lehota sa skráti na dva týždne.
2. Nekonanie v lehote jedného mesiaca alebo dvoch týždňov uvedených v odseku 1 sa rovná akceptovaniu dožiadania a ukladá povinnosť prijať späť dotknutú osobu, ako aj povinnosť zabezpečiť náležité opatrenia pre jej *prijatie*.

Oddiel IV

Procesné záruky

Článok 25

Oznámenie rozhodnutia o odovzdaní

1. Keď dožiadateľ členský štát súhlasí s prevzatím alebo prijatím späť žiadateľa alebo inej osoby uvedenej v článku 18 ods. 1 písm. d), žiadajúci členský štát oznámi dotknutej osobe rozhodnutie o jej odovzdaní do zodpovedného členského štátu a v príslušných prípadoch aj rozhodnutie neposudzovať jej žiadosť o medzinárodnú ochranu. Toto oznámenie sa uskutoční písomne v jazyku, **ktorému žiadateľ rozumie**

alebo o ktorom sa odôvodnene predpokladá, že mu|| rozumie, a to najneskôr do 15 pracovných dní odo dňa doručenia odpovede dožiadaného členského štátu.

2. V rozhodnutí uvedenom v odseku 1 sa uvedú dôvody, na ktorých sa zakladá vrátane opisu hlavných krokov v rámci postupu, ktoré viedli k tomuto rozhodnutiu. Uvedú sa v ňom informácie o dostupných právnych opravných prostriedkoch a lehotách, v ktorých sa tieto prostriedky uplatňujú, ako aj informácie o osobách alebo subjektoch, ktoré môžu danej osobe poskytnúť konkrétnu právnu pomoc a/alebo zastúpenie. Obsahuje podrobné údaje o lehote na uskutočnenie odovzdania, a ak to je potrebné, obsahuje informácie o tom, kde a kedy sa má dotknutá osoba dostaviť, ak cestuje do zodpovedného členského štátu vlastnou dopravou. Lehoty na uskutočnenie odovzdania sa stanovujú tak, aby osoba mala primeraný čas na využitie opravného prostriedku v súlade s článkom 26.

Článok 26

Opravné prostriedky

1. Žiadateľ alebo iná osoba uvedená v článku 18 ods. 1 písm. d) má právo na účinný súdny opravný prostriedok vo forme odvolania proti rozhodnutiu o odovzdaní uvedenému v článku 25 alebo vo forme vecného alebo právneho preskúmania tohto rozhodnutia, a to na súdnom orgáne.
2. Členské štáty stanovujú primeranú lehotu, v rámci ktorej môže dotknutá osoba uplatniť svoje právo na účinný súdny opravný prostriedok podľa odseku 1.

Táto lehota je najmenej 10 pracovných dní odo dňa oznámenia uvedeného v článku 25 ods. 1.

3. V prípade odvolania proti rozhodnutiu o odovzdaní uvedenému v článku 25 alebo jeho preskúmania orgán uvedený v odseku 1 tohto článku rozhodne ***bud' na žiadosť dotknutej osoby alebo, ak takáto žiadosť neexistuje, ex-officio***, čo najskôr, najneskôr však do ***piatich*** pracovných dní od podania odvolania alebo ***žiadosti o preskúmanie***, o tom, či dotknutá osoba môže alebo nemôže zotrvať na území daného členského štátu až do prijatia rozhodnutia vo veci odvolania alebo preskúmania.
4. Odovzdanie sa nesmie uskutočniť pred prijatím rozhodnutia uvedeného v odseku 3. V rozhodnutí, ktorým sa dotknutej osobe nepovoľuje zotrvať na území daného členského štátu až do prijatia rozhodnutia vo veci odvolania alebo preskúmania, sa uvedú dôvody, na ktorých sa toto rozhodnutie zakladá.
5. Členské štáty zabezpečia, aby dotknutá osoba mala prístup k právnej pomoci a/alebo zastúpeniu a v prípade potreby aj k jazykovej pomoci.
6. Členské štáty zabezpečia bezplatné poskytnutie ***potrebnej*** právnej pomoci a/alebo zastúpenia ***na požiadanie v súlade s článkom 15 ods. 3 až 6 smernice 2005/85/ES***.
Postupy na prístup k právnej pomoci a/alebo zastúpeniu sa ustanovia vo vnútroštátnom práve.

Oddiel V

Zadržanie na účely odovzdania

Článok 27

Zadržanie

1. Členské štáty nebudú zdržiavať osobu len z toho dôvodu, že je žiadateľom

o medzinárodnú ochranu v súlade so smernicou 2005/85/ES.

2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 8 ods. 2 smernice .../.../ES [ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl], platí, že v prípadoch, v ktorých sa to ukáže ako nevyhnutné, pri individuálnom posúdení každého jednotlivého prípadu ▯ môžu členské štáty žiadateľa o azyl alebo inú osobu uvedenú v článku 18 ods. 1 písm. d) *tohto nariadenia*, o ktorých sa rozhodlo v rozhodnutí o odovzdaní do zodpovedného členského štátu, zadržiavať **v neväzenskom zariadení len vtedy, keď neboli účinné iné, miernejšie donucovacie opatrenia a** len ak existuje riziko ich úteku.
3. Pri zvažovaní uplatnenia iných, miernejších donucovacích prostriedkov na účely odseku 2 tohto článku členské štáty vezmú do úvahy také možné prostriedky, ako je napríklad pravidelné hlásenie sa úradom, zloženie finančnej zábezpeky, povinnosť zostať na určenom mieste alebo iné opatrenia zamerané na predchádzanie riziku úteku.
4. Zadržanie podľa odseku 2 sa môže uplatniť len od okamihu, keď sa rozhodnutie o odovzdaní do zodpovedného členského štátu dotknutej osobe oznámilo v súlade s článkom 25, až do odovzdania tejto osoby zodpovednému členskému štátu.
5. Zadržanie podľa odseku 2 sa nariadi na čo najkratšie možné obdobie. Nesmie trvať dlhšie než je opodstatnene nevyhnutné na vykonanie administratívnych postupov, ktoré sú potrebné pre uskutočnenie odovzdania.
6. Zadržanie podľa odseku 2 nariadia justičné orgány. V naliehavých prípadoch ho môžu nariadiť administratívne orgány, v takom prípade musia justičné orgány potvrdiť príkaz na zadržanie do 72 hodín od začatia zadržiavania. Ak justičný orgán rozhodne, že zadržanie je v rozpore so zákonom, dotknutá osoba bude okamžite prepustená.
7. Zadržanie podľa odseku 2 sa nariadi písomne s uvedením faktických a právnych dôvodov, pričom sa uvedú najmä dôvody, na základe ktorých sa usudzuje, že existuje ▯ riziko, že dotknutá osoba sa vydá na útek, a takisto sa uvedie aj čas trvania zadržania.

Zadržaným osobám sa bezodkladne a v jazyku, **ktorému rozumejú alebo** o ktorom sa odôvodnene predpokladá, že mu ▯ rozumejú, oznámia dôvody zadržania, plánovaný čas trvania zadržania a postupy na napadnutie príkazu na zadržanie, ktoré ustanovuje vnútroštátny právny poriadok.

8. V prípade *každého zadržania* podľa odseku 2 bude justičný orgán buď na základe žiadosti *dotknutej* osoby alebo *ex officio* s primeranou pravidelnosťou preskúmavať **toto zadržiavanie**. Zadržanie sa nesmie neprimerane predlžovať.
9. Členské štáty zabezpečia v prípadoch zadržiavania podľa odseku 2 prístup k právnej pomoci a/alebo zastúpeniu, ktoré budú v prípadoch, keď dotknutá osoba nie je schopná hradiť s tým súvisiace náklady, poskytnuté bezplatne.

Postupy na prístup k právnej pomoci a/alebo zastúpeniu v takýchto prípadoch sa ustanovia vo vnútroštátnom práve.

10. Maloleté osoby sa nesmú zadržiavať okrem prípadov, keď je to v ich najlepšom záujme podľa ustanovení **článku 6 ods. 3** tohto nariadenia a v súlade s individuálnym posúdením ich situácie v súlade s článkom 11 ods. 5 smernice ▯ .../.../ES ▯ [ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl].
11. Maloleté osoby bez sprievodu sa nesmú zadržiavať.
12. Členské štáty zabezpečia, aby žiadatelia o azyl zadržaní v súlade s týmto článkom

mali rovnakú úroveň podmienok prijímania pre zadržaných žiadateľov ako je úroveň stanovená predovšetkým v článkoch 10 a 11 smernice .../.../ES [ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl].

Oddiel VI

Odovzдания

Článok 28

Opatrenia a lehoty

1. Odovzdanie žiadateľa alebo inej osoby uvedenej v článku 18 ods. 1 písm. d) zo žiadajúceho členského štátu do zodpovedného členského štátu sa uskutoční v súlade s vnútroštátnym právom žiadajúceho členského štátu, po porade medzi dotknutými členskými štátmi, akonáhle to je prakticky možné a najneskôr do šiestich mesiacov od akceptovania dožiadania iného členského štátu o prevzatie alebo prijatie späť dotknutej osoby alebo konečného rozhodnutia o odvolaní alebo preskúmaní, ak je v súlade s článkom 26 ods. 3 priznaný odkladný účinok.

Ak to je potrebné, žiadajúci členský štát zabezpečí žiadateľovi o azyl *laissez passer* (priepustku) v podobe prijatej v súlade s *regulačným* postupom uvedeným v článku 41 ods. 2.

Zodpovedný členský štát podľa potreby informuje žiadajúci členský štát o bezpečnom príchode dotknutej osoby alebo o skutočnosti, že sa nedostavila v stanovenej lehote.

2. Ak sa odovzdanie neuskutoční v lehote šiestich mesiacov, zodpovedný členský štát bude zbavený svojej povinnosti prevziať alebo prijať späť dotknutú osobu a táto zodpovednosť sa presúva na žiadajúci členský štát. Táto lehota sa môže predĺžiť najviac na jeden rok, ak sa odovzdanie nemohlo uskutočniť kvôli uväzneniu dotknutej osoby, alebo najviac na 18 mesiacov, ak je dotknutá osoba na úteku.
3. Ak bola osoba odovzdaná chybné alebo ak bolo rozhodnutie o odovzdaní na základe odvolania zrušené po tom, ako sa uskutočnilo odovzdanie, tak členský štát, ktorý uskutočnil odovzdanie, bezodkladne prijme túto osobu späť.
4. Komisia môže prijať doplnujúce pravidlá na vykonávanie odovzдания. Uvedené opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tohto nariadenia jeho doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 41 ods. 3.

Článok 29

Náklady odovzдания

1. Náklady, ktoré je potrebné vynaložiť na odovzdanie žiadateľa alebo inej osoby uvedenej v článku 18 ods. 1 písm. d) do zodpovedného členského štátu, nesie odovzdávajúci členský štát.
2. Ak sa má dotknutá osoba vrátiť späť do členského štátu v dôsledku chybného odovzдания alebo rozhodnutia o odovzdaní, ktoré bolo na základe odvolania zrušené po tom, ako sa uskutočnilo odovzdanie, je za náklady spojené s odovzdaním dotknutej osoby naspäť na jeho územie zodpovedný ten členský štát, ktorý uskutočnil pôvodné odovzdanie.
3. Úhrada nákladov odovzдания sa nesmie žiadať od osôb, ktoré sa majú odovzdať podľa tohto nariadenia.

4. V súlade s *regulačným* postupom uvedeným v článku 41 ods. 2 sa môžu prijať doplňujúce pravidlá týkajúce sa povinnosti *odovzdávajúceho* členského štátu hradiť náklady odovzdania.

Článok 30

Výmena relevantných informácií pred uskutočnením odovzdania

1. Vo všetkých prípadoch odovzdania odovzdávajúci členský štát informuje prijímajúci členský štát o tom, či je osoba schopná byť odovzdaná. Odovzdajú sa len tie osoby, ktoré sú schopné byť odovzdané.
2. Členský štát uskutočňujúci odovzdanie oznámi zodpovednému členskému štátu tie osobné údaje o odovzdávanej osobe, ktoré sú náležité, relevantné a primerané na výlučný účel, ktorým je zabezpečiť, aby príslušné azylové orgány zodpovedného členského štátu boli schopné poskytnúť žiadateľovi primeranú pomoc vrátane potrebnej zdravotnej starostlivosti a zabezpečiť kontinuitu, pokiaľ ide o ochranu a práva poskytované týmto nariadením a smernicou ||.../.../ES|| [ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl]. Tieto informácie sa oznámia v počiatočnom štádiu a najneskôr sedem pracovných dní pred uskutočnením odovzdania, s výnimkou prípadov, keď o nich členský štát získa vedomosť neskôr.
3. Členské štáty si vymieňajú najmä tieto informácie:
 - a) v príslušných prípadoch kontaktné údaje rodinných príslušníkov alebo ostatných príbuzných v prijímajúcom členskom štáte;
 - b) v prípade maloletých osôb informácie týkajúce sa úrovne ich vzdelania;
 - c) informácie o veku žiadateľa;
 - d) akékoľvek ďalšie informácie, ktoré odosielaajúci členský štát považuje za nevyhnutné pre zabezpečenie práv a osobitných potrieb žiadateľa.
4. Výhradne na účel poskytovania starostlivosti alebo liečby, a to najmä pokiaľ ide o osoby so zdravotným postihnutím, starších ľudí, tehotné ženy, maloleté osoby a osoby, ktoré boli mučené, znásilnené alebo vystavené iným závažným formám psychologického, fyzického a sexuálneho násillia, poskytne odovzdávajúci členský štát informácie o všetkých osobitných potrebách odovzdávaného žiadateľa, pričom tieto môžu v osobitných prípadoch zahŕňať informácie o fyzickom a duševnom zdraví odovzdávaného žiadateľa. Zodpovedný členský štát zabezpečí, aby sa tieto osobitné potreby zodpovedajúcim spôsobom naplnili, a to najmä pokiaľ ide o nevyhnutnú zdravotnú starostlivosť, ktorá môže byť potrebná.
5. Odovzdávajúci členský štát poskytne zodpovednému členskému štátu informácie uvedené v odseku 4, len ak získal výslovný súhlas žiadateľa a/alebo jeho zástupcu alebo ak je to nevyhnutné na ochranu životne dôležitých záujmov jednotlivca alebo inej osoby, ak daná osoba nie je fyzicky alebo právne spôsobilá na udelenie súhlasu. Odovzdávajúci členský štát tieto informácie po ukončení odovzdania okamžite vymaže.
6. Spracovanie osobných zdravotných údajov vykonáva len odborný zdravotnícky pracovník, ktorý je podľa vnútroštátneho práva alebo pravidiel ustanovených príslušnými vnútroštátnymi orgánmi povinný zachovávať *lekárske tajomstvo*, alebo iná osoba, ktorá podlieha rovnocennej povinnosti zachovať tajomstvo. Týmto odborným zdravotníckym pracovníkom a osobám prijímajúcim a spracúvajúcim tieto informácie sa poskytne náležitá lekárska odborná príprava a odborná príprava zameraná na náležité spracovanie citlivých osobných údajov o zdraví.

7. Výmena informácií podľa tohto článku sa uskutočňuje len medzi orgánmi, ktoré boli Komisii oznámené v súlade s *článkom 34 tohto nariadenia* prostredníctvom elektronickej komunikačnej siete „DubliNet“^{||}. Orgány oznámené podľa *článku 34* tohto nariadenia takisto uvedú odborných zdravotníckych pracovníkov, ktorí sú oprávnení na spracovanie informácií uvedených v odseku 4 *tohto článku*. Informácie poskytnuté v rámci výmeny informácií sa môžu použiť len na účely uvedené v odsekoch 2 a 4 tohto článku.
8. V záujme uľahčenia výmeny informácií medzi členskými štátmi sa v súlade s *regulačným postupom* uvedeným v *článku 41 ods. 2* prijme štandardný formulár na zasielanie údajov, ktorých výmena je povinná podľa tohto článku.
9. Na výmenu informácií podľa tohto článku sa vzťahujú pravidlá stanovené v *článku 33 ods. 8 až 12*.

Článok 31 **Spôsob vykonávania odovzdania**

1. **Členský štát, ktorý uskutočňuje odovzdanie, podporuje dobrovoľné odovzdanie s poskytnutím primeraných informácií žiadateľovi.**
2. **Ak sa odovzdanie do zodpovedného členského štátu uskutočňuje pod dozorom alebo eskortovaním, členské štáty zabezpečia, aby sa to vykonalo humánne a pri plnom rešpektovaní základných práv a ľudskej dôstojnosti.**

Oddiel VII

Dočasné pozastavenie odovzdaní

Článok 32

Dočasné pozastavenie odovzdaní

1. Ak členský štát čelí osobitne naliehavej situácii, ktorá kladie výnimočne ťažkú záťaž na jeho prijímacie kapacity, azylový systém alebo infraštruktúru a ak by odovzdávanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu podľa tohto nariadenia do tohto členského štátu mohlo spôsobiť jeho ešte väčšie zaťaženie, môže tento členský štát požiadať o pozastavenie takýchto odovzdaní.
Táto žiadosť sa predkladá Komisii. V žiadosti sa uvedú dôvody, na ktorých sa zakladá, a jej obsahom bude najmä:
 - a) podrobný opis osobitne naliehavej situácie, ktorá kladie výnimočne ťažkú záťaž na prijímacie kapacity, azylový systém alebo infraštruktúru žiadajúceho členského štátu, spolu s príslušnými štatistickými údajmi a podpornými dôkazmi;
 - b) odôvodnená predpoveď možného vývoja situácie v krátkodobom výhľade;
 - c) odôvodnené vysvetlenie, ako by odovzdávanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu podľa tohto nariadenia mohlo spôsobiť ďalšie zaťaženie prijímacích kapacít, azylového systému alebo infraštruktúry žiadajúceho členského štátu, spolu s príslušnými štatistickými údajmi a podpornými dôkazmi.
2. Ak Komisia zastáva názor, že okolnosti, ktoré existujú v určitom členskom štáte,

môžu viesť k takej úrovni ochrany žiadateľov o medzinárodnú ochranu, ktorá nie je v súlade s právnymi predpismi Spoločenstva, a najmä so smernicou ||.../.../ES|| [ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl], so smernicou 2005/85/ES **a so smernicou 2004/83/ES**, môže v súlade s postupom stanoveným v odseku 4 rozhodnúť, že sa všetky odovzдания žiadateľov podľa tohto nariadenia do príslušného členského štátu pozastavujú.

3. Ak má členský štát obavy, že okolnosti, ktoré existujú v inom členskom štáte, by mohli viesť k takej úrovni ochrany žiadateľov o medzinárodnú ochranu, ktorá by nebola v súlade s právnymi predpismi Spoločenstva, a najmä so smernicou ||.../.../ES|| [ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl], so smernicou 2005/85/ES **a so smernicou 2004/83/ES**, môže požiadať, aby sa všetky odovzдания žiadateľov podľa tohto nariadenia do príslušného členského štátu pozastavili.

Táto žiadosť sa predkladá Komisii. V žiadosti sa uvedú jej dôvody a najmä podrobné informácie o situácii v dotknutom členskom štáte, ktoré poukazujú na možný nesúlad s právnymi predpismi Spoločenstva, a najmä so smernicou [.../.../ES] [, ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl], so smernicou 2005/85/ES **a so smernicou 2004/83/ES**.

4. Komisia môže po prijatí žiadosti podľa odseku 1 alebo 3, prípadne na vlastný podnet podľa odseku 2, rozhodnúť, že sa všetky odovzдания žiadateľov podľa tohto nariadenia do príslušného členského štátu pozastavujú. Takéto rozhodnutie sa prijme čo najskôr, najneskôr však do jedného mesiaca od prijatia žiadosti. V rozhodnutí o pozastavení odovzdaní sa uvedú dôvody, na ktorých sa zakladá, pričom sa uvedie najmä:

- a) podrobné posúdenie všetkých relevantných okolností existujúcich v členskom štáte, do ktorého by sa mali pozastaviť odovzдания;
- b) podrobné posúdenie možného dopadu pozastavenia odovzdaní na ostatné členské štáty;
- c) navrhovaný deň nadobudnutia účinnosti pozastavenia odovzdaní;
- d) akékoľvek osobitné podmienky, s ktorými je spojené takéto pozastavenie.
- e) ***indície o opatreniach, porovnávacích kritériách a harmonogramoch, ktoré sa majú zaviesť s cieľom posúdiť pokrok vedúci k vyjasneniu okolností uvedených v písm. a).***

5. Komisia oznámi rozhodnutie o pozastavení všetkých odovzdaní žiadateľov podľa tohto nariadenia do príslušného členského štátu Rade a členským štátom. Ktorýkoľvek členský štát môže toto rozhodnutie Komisie predložiť Rade do jedného mesiaca od prijatia oznámenia. Rada môže kvalifikovanou väčšinou prijať odlišné rozhodnutie do jedného mesiaca od tohto predloženia zo strany členského štátu.

6. Po prijatí rozhodnutia Komisie o pozastavení odovzdaní do členského štátu sú za posúdenie žiadostí tých žiadateľov o medzinárodnú ochranu, ktorých odovzдания boli pozastavené, zodpovedné tie členské štáty, v ktorých sa tieto osoby nachádzajú.

V rámci rozhodnutia o pozastavení odovzdaní do členského štátu sa náležite zohľadní potreba zabezpečiť ochranu maloletých osôb a jednotu rodiny.

7. Rozhodnutie o pozastavení odovzdaní do členského štátu podľa odseku 1 odôvodňuje poskytnutie pomoci na núdzové opatrenia stanovené v článku 5

rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 573/2007/ES¹ na základe žiadosti o pomoc tohto členského štátu.

8. **Členský štát, tak ako je uvedený v odsekoch 1 a 3, prijme účinné a včasné opatrenia, aby napravil situáciu, ktorá viedla k dočasnému pozastaveniu odovzdávaní.**
9. Odovzdania sa môžu pozastaviť na obdobie, ktoré nesmie byť dlhšie ako 6 mesiacov. Ak dôvody na opatrenia pretrvávajú aj po šiestich mesiacoch, Komisia môže na žiadosť členského štátu podľa odseku 1 alebo na vlastný podnet rozhodnúť, že sa uplatňovanie týchto opatrení predĺži na ďalších šesť mesiacov. **Uplatňujú sa aj ustanovenia odseku 5.**
10. Žiadne ustanovenie tohto článku sa nesmie vykladať v tom zmysle, že členským štátom poskytuje výnimku z ich všeobecnej povinnosti prijať všetky opatrenia všeobecnej alebo osobitnej povahy potrebné na zabezpečenie splnenia záväzkov, ktoré im vyplývajú z právnych predpisov Spoločenstva v oblasti azylu a najmä z tohto nariadenia, zo smernice //.../.../ES // [ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl], a zo smernice 2005/85/ES.
11. **Na návrh Komisie Európskemu parlamentu a Rade a v súlade s postupom stanoveným v článku 251 zmluvy sa prijímú nástroje záväzné pre všetky členské štáty s cieľom poskytnúť účinnú podporu tým členským štátom, ktoré najmä v dôsledku svojej geografickej a demografickej situácie čelia osobitnému a neprimeranému tlaku na svoje vnútroštátne systémy. Tieto nástroje nadobudnú účinnosť najneskôr 31. decembra 2011 a v každom prípade ustanovia:**
 - a) pridelenie pracovníkov z iných členských štátov pod záštitou Európskeho podporného úradu pre azyl na pomoc tým členským štátom, ktoré čelia osobitnému tlaku a v ktorých žiadatelia nemôžu dostať primeranú úroveň ochrany;
 - b) systém premiestňovania osôb s právom na medzinárodnú ochranu z členských štátov, ktoré čelia osobitnému a neprimeranému tlaku, do iných, a to po prerokovaní s Úradom vysokého komisára OSN pre utečencov, pričom sa zabezpečí, aby sa premiestňovanie uskutočňovalo podľa nediskriminačných, transparentných a jasných pravidiel.
12. **Ustanovenia tohto článku sa prestanú uplatňovať, keď nadobudnú účinnosť nástroje uvedené v odseku 11, a v každom prípade najneskôr 31. decembra 2011.**
13. **V rámci monitorovania a hodnotenia uvedeného v článku 42 preskúma Komisia uplatňovanie tohto článku a podá správu Európskemu parlamentu a Rade najneskôr do 30. júna 2011. Komisia vo svojej správe posúdi, či existuje odôvodnená potreba rozšíriť uplatňovanie tohto článku aj na obdobie po 31. decembri 2011. Ak to Komisia uzná za vhodné, podá návrh na takéto rozšírenie Európskemu parlamentu a Rade v súlade s postupom stanoveným v článku 251 zmluvy.**

KAPITOLA VII ADMINISTRATÍVNA SPOLUPRÁCA

Článok 33 Spoločné využívanie informácií

¹ Ú. v. EÚ L 144, 6.6.2007, s. 1.

1. Každý členský štát oznámi ktorémukoľvek členskému štátu, ktorý o to požiada, osobné údaje týkajúce sa žiadateľa o azyl, ktoré sú primerané, relevantné a nie sú nadbytočné na:
 - a) určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu;
 - b) posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu
 - c) plnenie akéhokoľvek záväzku vyplývajúceho z tohto nariadenia.
2. Informácie uvedené v odseku 1 sa môžu vzťahovať iba na:
 - a) osobné údaje žiadateľa, a ak je to potrebné, na jeho rodinných príslušníkov (celé meno a podľa potreby predchádzajúce meno, prezývky alebo pseudonymy; štátnu príslušnosť, súčasnú alebo predchádzajúcu; dátum a miesto narodenia);
 - b) osobné a cestovné doklady (odkazy, platnosť, dátum vydania, vydávajúci orgán, miesto vydania atď.);
 - c) iné informácie potrebné na zistenie totožnosti žiadateľa vrátane odtlačkov prstov spracovaných v súlade s nariadením (ES) č. ||.../...|| [ktoré sa týka zriadenia systému „Eurodac“ na porovnávanie odtlačkov prstov pre účinné uplatňovanie ||nariadenia (ES) č. .../..., ktorým sa ustanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov];
 - d) miesta pobytu a precestované trasy;
 - e) povolenia na pobyt alebo víza vydané členským štátom;
 - f) miesto podania žiadosti;
 - g) dátum podania akejkoľvek predchádzajúcej žiadosti o medzinárodnú ochranu, dátum podania súčasnej žiadosti, dosiahnuté štádium v konaní a rozhodnutie, ak bolo prijaté.
3. Okrem toho, ak je to potrebné na posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu, zodpovedný členský štát môže požiadať iný členský štát, aby ho informoval, na akých dôvodoch zakladá žiadateľ o azyl svoju žiadosť, a ak je to vhodné, aké boli dôvody akýchkoľvek prijatých rozhodnutí týkajúcich sa žiadateľa. Členský štát môže odmietnuť odpovedať na dožiadanie, ktorá mu bolo predložené, ak by oznámenie takýchto informácií pravdepodobne *mohlo poškodiť* základné záujmy členského štátu alebo ochranu slobôd a základných práv dotknutej osoby alebo iných. V každom prípade, požadované oznámenie informácií podlieha písomnému súhlasu žiadateľa o medzinárodnú ochranu, ktorý získava dožiadaný členský štát. V takomto prípade musí žiadateľ vedieť, k akej informácii vyjadruje svoj súhlas.
4. Každé dožiadanie o informácie sa posielajú len v súvislosti s jednotlivou žiadosťou o medzinárodnú ochranu. Musia sa v ňom uviesť dôvody, na ktorých sa zakladá, a ak má za cieľ overiť, či existuje kritérium, na základe ktorého by pravdepodobne pripadla zodpovednosť dožiadanému členskému štátu, uvedie, na základe akého dôkazu, ako aj príslušné informácie zo spoľahlivých zdrojov o spôsoboch a prostriedkoch, akými žiadateľ vstúpil na *územie* členských štátov, alebo na akej špecifickej a overiteľnej časti vyhlásenia žiadateľa je založené. Toto znamená, že takéto príslušné informácie zo spoľahlivých zdrojov samy osebe nie sú dostatočné na určenie zodpovednosti a právomoci členského štátu podľa tohto nariadenia, avšak môžu prispieť k hodnoteniu iných ukazovateľov, ktoré sa týkajú konkrétneho

žiadateľa o azyl.

5. Dožiadaný členský štát *odpovie* do štyroch týždňov. Akékoľvek oneskorenia s odpoveďou musia byť riadne zdôvodnené. Ak zo zisťovania uskutočňovaného dožiadaným členským štátom, ktorý nedodrжал maximálnu lehotu, vyplynie, že je zodpovedným štátom, nemôže sa tento členský štát dovolávať uplynutia lehoty stanovenej v článkoch 21 a 23 ako dôvodu, na základe ktorého odmieta vyhovieť dožiadaniu o prevzatie alebo prijatie späť.
6. Výmena informácií sa uskutoční na dožiadanie členského štátu a môže sa uskutočniť iba medzi orgánmi, ktorých vymenovanie každým členským štátom bolo oznámené Komisii v súlade s *článkom 34 ods. 1*.
7. Vymieňané informácie sa môžu použiť iba na účely ustanovené v ods. 1. V každom členskom štáte sa takéto informácie môžu oznamovať, v závislosti od typu a právomocí prijímajúceho orgánu, iba orgánom a súdom, ktoré sú poverené:
 - a) určením členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu;
 - b) posúdením žiadosti o medzinárodnú ochranu;
 - c) plnením akéhokoľvek záväzku vyplývajúceho z tohto nariadenia.
8. Členský štát, ktorý odosiela informácie, zabezpečí, aby boli presné a aktuálne. Ak vyjde najavo, že členský štát odoslal informácie, ktoré sú nepresné, alebo ktoré sa nemali odoslať, prijímajúce členské štáty sú o tom ihneď informované. Tieto sú povinné opraviť takéto informácie alebo ich vymazať.
9. Žiadateľ má právo byť na základe žiadosti informovaný o akýchkoľvek spracovávaných údajoch, ktoré sa ho týkajú.

Ak zistí, že pri spracovaní týchto *údajov* bolo porušené toto nariadenie alebo smernica 95/46/ES, najmä preto, že sú neúplné alebo nepresné, má právo na to, aby boli opravené alebo vymazané.

Orgán, ktorý opravuje alebo vymazáva údaje, podľa potreby informuje členský štát, ktorý odoslal alebo prijal takéto informácie.

Žiadateľ o azyl má právo podať žalobu alebo sťažnosť príslušným orgánom alebo súdom toho členského štátu, ktorý mu odoprel právo na prístup alebo právo na opravu alebo vymazanie údajov, ktoré sa ho týkajú.
10. V každom dotknutom členskom štáte sa vedie evidencia v samostatnej zložke pre dotknuté osoby a/alebo v registri o odoslaní a prijatí vymieňaných informácií.
11. Vymieňané údaje sa uchovávajú tak dlho, ako je potrebné na účely, na ktoré sa vymenili.
12. Ak údaje neboli spracované automaticky, alebo nie sú obsiahnuté v súbore, alebo sa nepočíta s ich zapísaním do súboru, každý členský štát prijme príslušné opatrenia na zabezpečenie súladu s týmto článkom prostredníctvom účinných kontrol.

Článok 34

Príslušné orgány a zdroje

1. Každý členský štát Komisii bezodkladne oznámi konkrétne orgány zodpovedné za plnenie záväzkov vyplývajúcich z tohto nariadenia a *jeho zmien a doplnení*. Členské štáty zabezpečia, aby mali tieto orgány potrebné prostriedky na plnenie svojich úloh, a najmä na odpovedanie v stanovených lehotách na dožiadania o informácie,

dožiadania o prevzatie a dožiadania o prijatie späť žiadateľov o azyl.

2. Komisia uverejní konsolidovaný zoznam orgánov uvedených v odseku 1 v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Ak v tomto zozname nastanú zmeny, Komisia uverejní raz do roka aktualizovaný konsolidovaný zoznam.
3. Orgánom uvedeným v odseku 1 sa poskytne potrebná odborná príprava zameraná na uplatňovanie tohto nariadenia.
4. Pravidlá týkajúce sa vybudovania bezpečných elektronických prenosových kanálov medzi orgánmi uvedenými v odseku 1 na zasielanie dožiadaní, odpovedí a všetkej písomnej korešpondencie a zabezpečenie toho, aby odosielatelia automaticky dostávali elektronické potvrdenie o doručení, sa ustanovia v súlade s *regulačným postupom uvedeným v článku 41 ods. 2*.

Článok 35

Administratívne dojednania

1. Členské štáty si môžu na bilaterálnom základe upraviť medzi sebou administratívne dojednania, ktoré sa týkajú praktických aspektov vykonávania tohto nariadenia s cieľom uľahčiť jeho uplatňovanie a zvýšiť jeho účinnosť. Takéto opatrenia sa môžu vzťahovať na:
 - a) výmeny styčných dôstojníkov;
 - b) zjednodušenie postupov a skrátenie lehôt vzťahujúcich sa na zasielanie a posúdenie dožiadaní o prevzatie žiadateľov o azyl alebo ich prijatie späť.
2. Dojednania uvedené v ods. 1 sa oznámia Komisii. Komisia schváli opatrenia uvedené v *odseku 1 písm. b)*, po tom, ako preverí, či neporušujú toto nariadenie.

KAPITOLA VIII

Zmierovací postup

Článok 36

Zmierovací postup

1. V prípade, že členské štáty nemôžu vyriešiť spor o akejkol'vek záležitosti, ktorá sa týka uplatňovania tohto nariadenia, môžu použiť zmierovací postup ustanovený v odseku 2.
2. Zmierovací postup sa začína na žiadosť jedného zo sporiacich sa členských štátov, ktorá je adresovaná predsedovi výboru zriadeného *článkom 41*. Vyjadrením súhlasu s použitím zmierovacieho postupu sa príslušné členské štáty zaväzujú, že v maximálnej možnej miere zohľadnia navrhnuté riešenie.

Predseda výboru vymenuje troch členov výboru zastupujúcich tri členské štáty, ktorých sa netýka daná záležitosť. Títo členovia dostanú písomné alebo ústne vyjadrenia strán a po porade navrhnú do mesiaca riešenie, v prípade potreby na základe hlasovania.

Rozprave predsedá buď predseda výboru, alebo jeho zástupca. Môžu vyjadriť svoje stanovisko, ale nemajú hlasovacie právo.

Navrhnuté riešenie, či už ho strany prijmú, alebo zamietnu, je konečné a neodvolateľné.

KAPITOLA IX PRECHODNÉ USTANOVENIA A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 37 Sankcie

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby každé zneužitie údajov spracúvaných podľa tohto nariadenia podliehalo účinným, primeraným a odrádzajúcim sankciám vrátane správnych a/alebo trestnoprávnych sankcií v súlade s vnútroštátnym právom.

Článok 38 Prechodné opatrenia

Keď bola žiadosť podaná po dátume uvedenom v druhom odseku článku 45, zohľadnia sa okolnosti, na základe ktorých pravdepodobne vyplynie táto zodpovednosť členskému štátu podľa tohto nariadenia, aj keď nastali pred týmto dátumom, s výnimkou okolností uvedených v článku 14 ods. 2.

Článok 39 Výpočet lehôt

Každá lehota stanovená v tomto nariadení sa vypočíta takto:

- a) ak sa lehota vyjadrená v dňoch, týždňoch alebo mesiacoch má počítat' od momentu, v ktorom nastane udalosť alebo sa uskutoční konanie, deň, počas ktorého táto udalosť nastane, alebo sa uskutoční konanie, sa nezapočíta do príslušnej lehoty;
- b) lehota vyjadrená v týždňoch alebo mesiacoch sa skončí uplynutím ktoréhokoľvek dňa v poslednom týždni alebo mesiaci, ktorý je tým istým dňom tohto týždňa alebo prípadne na ten istý deň ako deň, počas ktorého nastala udalosť alebo sa uskutočnilo konanie, od ktorého sa má počítat' lehota. Ak pri lehote vyjadrenej v mesiacoch deň, v ktorý sa má skončiť, sa nevyskytuje v poslednom mesiaci, takáto lehota sa skončí uplynutím posledného dňa tohto mesiaca;
- c) do lehoty sa započítavajú soboty, nedele a štátne sviatky v ktoromkoľvek dotknutom členskom štáte.

Článok 40 Územná pôsobnosť

Pokiaľ ide o Francúzsku republiku, toto nariadenie sa vzťahuje iba na jej európske územie.

Článok 41 Výbor

1. Komisii pomáha výbor.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 5 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.
Lehota ustanovená v článku 5 ods. 6 rozhodnutia 1999/468/ES je tri mesiace.
3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5a ods. 1 až 4 a článok 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.

Článok 42

Monitorovanie a hodnotenie

Najneskôr do troch rokov od dátumu uvedeného v prvom odseku *článku 45 a bez toho, aby bol dotknutý článok 32 ods. 13*, podá Komisia správu Európskemu parlamentu a Rade o uplatňovaní tohto nariadenia a podľa potreby navrhne potrebné zmeny a doplnenia. Členské štáty zašlú Komisii všetky informácie potrebné na prípravu tejto správy najneskôr šesť mesiacov pred uplynutím tejto lehoty.

Po predložení tejto správy podá Komisia správu Európskemu parlamentu a Rade o uplatňovaní tohto nariadenia v tom istom čase, ako podáva správy o realizácii systému Eurodac, ktoré sú ustanovené v článku 28 nariadenia (ES) č. ||.../...|| [ktoré sa týka zriadenia systému „Eurodac“ na porovnávanie odtlačkov prstov pre účinné uplatňovanie ||nariadenia (ES) č. .../..., ktorým sa ustanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov].

Článok 43 Štatistiky

Členské štáty v súlade s článkom 4 ods. 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 z 11. júla 2007 o štatistike Spoločenstva o migrácii a medzinárodnej ochrane¹, poskytujú Komisii (Eurostatu) štatistiky o uplatňovaní tohto nariadenia a nariadenia (ES) č. 1560/2003.

Článok 44 Zrušenie

Nariadenie (ES) č. 343/2003 sa zrušuje.

Článok 11 ods. 1 a články 13, 14 a 17 nariadenia ||(ES) č. 1560/2003 sa zrušujú.

Odkazy na zrušené nariadenie alebo články sa považujú za odkazy na toto nariadenie a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe II.

Článok 45 Nadobudnutie účinnosti a uplatniteľnosť

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Vzťahuje sa na žiadosti o medzinárodnú ochranu podané v čase od prvého dňa šiesteho mesiaca po nadobudnutí jeho účinnosti, a od tohto dátumu sa *vzťahuje* na každé dožiadanie o prevzatie alebo prijatie späť žiadateľov o azyl bez ohľadu na dátum, kedy bola žiadosť podaná. Členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu, ktorá bola podaná pred týmto dátumom, sa určí podľa kritérií stanovených v nariadení (ES) č. 343/2003.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so *zmluvou*.

V ||

Za Európsky parlament

za Radu

¹ Ú. v. EÚ L 199, 31.7.2007, s. 23.

predseda

predseda

PRÍLOHA I

ZRUŠENÉ NARIADENIE (UVEDENÉ V ČLÁNKU 44)

Nariadenie (ES) č. 343/2003

(Ú. v. EÚ L 50, 25.2.2003)

Nariadenie Komisie (ES) č. 1560/2003

(Ú. v. EÚ L 222, 5.9.2003)

iba článok 11 ods. 1 a články 13, 14 a 17

PRÍLOHA II

TABUĽKA ZHODY

Nariadenie (ES) č. 343/2003	Toto nariadenie
článok 1	článok 1
článok 2 písm. a)	článok 2 písm. a)
článok 2 písm. b)	vypustený
článok 2 písm. c)	článok 2 písm. b)
článok 2 písm. d)	článok 2 písm. c)
článok 2 písm. e)	článok 2 písm. d)
článok 2 písm. f)	článok 2 písm. e)
článok 2 písm. g)	článok 2 písm. f)
-	článok 2 písm. g)
článok 2 písm. h) až k)	článok 2 písm. h) až k)
-	článok 2 ods. 1
článok 3 ods. 1	článok 3 ods. 1
článok 3 ods. 2	článok 17 ods. 1
článok 3 ods. 3	článok 3 ods. 3
článok 3 ods. 4	článok 4 ods. 1 uvádzacia veta
-	článok 4 písm. a) až g)

-	článok 4 ods. 2 a 3
článok 4 ods. 1 až 5	článok 20 ods. 1 až 5
-	článok 20 ods. 5 tretí pododsek
-	článok 5
-	článok 6
článok 5 ods. 1	článok 7 ods. 1
článok 5 ods. 2	článok 7 ods. 2
-	článok 7 ods. 3
článok 6 prvý pododsek	článok 8 ods. 1
-	článok 8 ods. 3
článok 6 druhý pododsek	článok 8 ods. 4
článok 7	článok 9
článok 8	článok 10
článok 9	článok 13
článok 10	článok 14
článok 11	článok 15
článok 12	článok 16
článok 13	článok 3 ods. 2
článok 14	článok 12
článok 15 ods. 1	článok 17 ods. 2 prvý pododsek
článok 15 ods. 2	článok 11 ods. 1
článok 15 ods. 3	článok 8 ods. 2
článok 15 ods. 4	článok 17 ods. 2 štvrtý pododsek
článok 15 ods. 5	článok 8 ods. 5 a článok 11 ods. 2
článok 16 ods. 1 písm. a)	článok 18 ods. 1 písm. a)
článok 16 ods. 1 písm. b)	článok 18 ods. 2
článok 16 ods. 1 písm. c)	článok 18 ods. 1 písm. b)
článok 16 ods. 1 písm. d)	článok 18 ods. 1 písm. c)

článok 16 ods. 1 písm. e)	článok 18 ods. 1 písm. d)
článok 16 ods. 2	článok 19 ods. 1
článok 16 ods. 3	článok 19 ods. 2 prvý pododsek
-	článok 19 ods. 2 druhý pododsek
článok 16 ods. 4	článok 19 ods. 3
	článok 19 ods. 3 druhý pododsek
článok 17	článok 21
článok 18	článok 22
článok 19 ods. 1	článok 25 ods. 1
článok 19 ods. 2	článok 25 ods. 2 a článok 26 ods. 1
-	článok 26 ods. 2 až 6
článok 19 ods. 3	článok 28 ods. 1
článok 19 ods. 4	článok 28 ods. 2
-	článok 28 ods. 3
článok 19 ods. 5	článok 28 ods. 4
článok 20 ods. 1 uvádzacia veta	článok 23 ods. 1
-	článok 23 ods. 2
-	článok 23 ods. 3
-	článok 23 ods. 4
článok 20 ods. 1 písm. a)	článok 23 ods. 5 prvý pododsek
článok 20 ods. 1 písm. b)	článok 24 ods. 1
článok 20 ods. 1 písm. c)	článok 24 ods. 2
článok 20 ods. 1 písm. d)	článok 28 ods. 1 prvý pododsek
článok 20 ods. 1 písm. e)	článok 25 ods. 1 a 2, článok 26 ods. 1, článok 28 ods. 1 druhý a tretí pododsek
článok 20 ods. 2	článok 28 ods. 2
článok 20 ods. 3	článok 23 ods. 5 druhý pododsek
článok 20 ods. 4	článok 28 ods. 4

-	článok 27
-	článok 29
-	článok 30
-	článok 32
článok 21 ods. 1 až 9	článok 33 ods. 1 až 9 prvý až tretí pododsek
	článok 33 ods. 9 štvrtý pododsek
článok 21 ods. 10 až 12	článok 33 ods. 10 až 12
článok 22 ods. 1	článok 34 ods. 1
-	článok 34 ods. 2
-	článok 34 ods. 3
článok 22 ods. 2	článok 34 ods. 4
článok 23	článok 35
článok 24 ods. 1	vypustený
článok 24 ods. 2	článok 38
článok 24 ods. 3	vypustený
článok 25 ods. 1	článok 39
článok 25 ods. 2	vypustený
článok 26	článok 40
článok 27 ods. 1 a 2	článok 41 ods. 1 a 2
článok 27 ods. 3	vypustený
článok 28	článok 42
článok 29	článok 45
-	článok 36
-	článok 37
-	článok 43
-	článok 44
Nariadenie (ES) č. 1560/2003	Toto nariadenie
článok 11 ods. 1	článok 11 ods. 1

článok 13 ods. 1

článok 13 ods. 2

článok 13 ods. 3

článok 13 ods. 4

článok 14

článok 17 ods. 1

článok 17 ods. 2

článok 17 ods. 2 prvý pododsek

článok 17 ods. 2 druhý pododsek

článok 17 ods. 2 tretí pododsek

článok 17 ods. 2 prvý pododsek

článok 36

články 9, 10, 17 ods. 2 prvý pododsek

článok 33 ods. 3